חרות

לשלמות המולדת-לקבוץ גלויות-לצדק סוציאלי-לחרות האדם

המערכת והנהלה: תל־אביב, רח׳ מקוה־ישראל 22 טל׳: 5722, 4071 ת. ד. 1878
טל. מערכת־לילה: 5722
ירושלים, רח׳ הסולל 5
חיפה רח׳ חיים 4, טלפון 3644
דפוס „השחר״, הרכבת 32
המו״ל והעורך האחראי: ד״ר י. כדר

עתון יומי תל־אביב | שנה א׳ מס. 139 | יום ו׳, י״ז אדר תש״ט 18 March 1949 | המחיר 50 מ״מ | HERUTH TEL-AVIV, ISRAEL

היום בגליון:

מנחם בגין — לא תהיה מלחמת־אחים!
אבא סיקרא — „מנקסו של פאשיסטן״ (תשובה לראש־הממשלה).
י. אודם — נעכב את שובו של בוזין.
ליאון בלום — „דה־גול — מכשירו של סטאלין.
בן־עזרא — הוד מעלתה המפלגה.
י. ל. ברוך — שירת המנגן בכנור.
ד״ר י. ה. ייביז — בדרך בואכה ציונה.
ק. כצנלסון — תכנית עליה של מיניפום.
י. נץ — סיול בשרשן הציוני.
ארגון־ההבראה המסונף ביותר במזרח התיכון — ישראל נקודת־המפתח בארגון.
אינטרויו עם בן הכט על ייצור סרט גרנדיוזי על תחיית ישראל.
תמונות, קריקטורות, הפורטז׳ת מלאת מישיבות הכנסת, ויתר המדורים הקבועים.

עבר־הירדן השתלטה בעקיפין על „השטחים הערביים״ בארץ

אתמול הוכרז על הקמת „שלטון אזרחי״ עבר־ירדני בשטחים הנתונים לפיקוח הלגיון והצבא העיראקי; – באנץ׳ לא השיב למחאת ישראל

נגד כניסת הלגיון ל„משולש״

רבת־עמון (א. פ.). — על החלפת השלטונות הצבאיים שבכל השטחים המוחזקים ע״י הלגיון והצבא העיראקי בשלטונות אזרחיים, הודיעו אתמול רשמית.

המושלים הצבאיים של ירושלים, חברון, רמאללה ואזור ה„משולש״ הוחלפו במושלים אזרחיים, שיעמדו תחת פקוחו של שר־הפנים של עבר־הירדן.

מלונדון נמסר, כי בהגיבם על הידיעה הזאת, ציינו שם מקורות ישראליים, שעבר־הירדן „סיפחה למעשה״ אלה את חלק הארי של א״י.

משרד־החוץ הבריטי סרב להגיב על ידי זה. מוסרים בשם דובריו הבריטיים, כי בריטניה מתנגדת להקמת „מדינת־גרורים״ בחלק הערבי של א״י.

מקורות אלו מוסרים, כי צעדה של ממשלת רבת־עמון נראה כ„התפתחות הגיונית״ של ועידת יריחו, שנתקיימה בדצמבר האחרון, שבה הוכרז עבדאללה כ„מלך א״י״.

דובר משרד־החוץ הבריטי אמר בתשובה לשאלה, כי לבריטניה לא נמסר מראש על עצרה זה של עבר־הירדן.

ישראל הגישה לד״ר באנץ׳ מחאה חריפה נגד כניסת הלגיון ל„משולש״, אך עד עכשיו לא ענה באנץ׳ למחאה זו. ד״ר באנץ׳ מעוניין, כנראה, שכניסת הלגיון ל„משולש״ תיהפך עובדה קיימת, כדי שהסכם על שביתת־נשק בין ישראל ועבר־הירדן יחול גם על אזור זה.

משקיפי או״מ לאזור ה„משולש״

בירות, 17 (סי״ם). — משקיפי או״מ יצאו היום מתל־אביב לאזור ה„משולש״ כדי לחקור במצב, — הודיע רדיו בירות.

רבת עמון: ישראל מקימה ביצורים באילת

רבת־עמון, (יו. פר.). — מהנדסים ישראליים החלו בהקמת ביצורים ברצועת־החוף של אילת — אומרות ידיעות המגיעות לכאן מעכבה.

הידיעות מרמזות על כך, כי ישראל אורמת להקים נמל גדול במרחק כמה מילין מעקבה. במקום כבר הוקמו חבניות מספר ה„דומות למבצרים״.

רודוס (יונייטד פרס)

דובר או״מ אמר שלשום שהגיעו דוחו״ת נוספים מאת משקיפי או״מ באזור עקבה ול־פיהם חונים 200 חיילים ישראליים באום־ראשראש.

(א. פר.). — מודיעים רשמית, כי ד״ר באנץ׳ אינו רוצה למסור הודעה רשמית בקשר עם עקבה, כל עוד לא נתקבלו ידיעות מפורטות על הנעשה שם. הגנרל ריילי יצא לשם, כדי לעמוד על המצב.

צבא בריטי ממשיך לרדת בעקבה

רבת־עמון (ר׳). — בשעה מאוחרת אמש הודיעה סוכנות „רויטר״, כי כוחות בריטיים נוספים המשיכו אתמול, מאז שעות הבוקר, לרדת בעקבה.

באנץ׳ לא מיחה...

לונדון (סי״צ). — משרד־החוץ הבריטי הכחיש את הידיעה מאתמול, שלפיה הגיש ד״ר באנץ׳ לבריטניה מחאה נגד הבאת כוחות לעקבה, דבר שהוא, לדבריו, הפרת ההפוגה, שעליה החליטה מועצת הבטחון.

„הזשג הסכם על פינוי הטריטוריה הלבנונית״

בירות, (סי״צ). — שיחות ישראל־לבנון הגיעו למעשה לקצן — מצהירה אתמול אישיות לבנונית והומיסה, שנוסח ההסכם מוכן לחתימה ע״י שתי הממשלות.

ההסכם הושג ביחס לשני עקרונות ראשיים:

1. פנוי הטריטוריה הלבנונית ללא תנאי,
2. שום התחייבויות לעתיד, ביחס לזכויות ולתביעות של שני הצדדים על א״י.

סוריה הסכימה לנהל מו״מ על שביתת נשק עם ישראל

דמשק, (א. פ.). — על הסכמתה העקרונית לנהל מו״מ לשביתת נשק קבעה עם ישראל, הודיעה אתמול רשמית ממשלת סוריה. המקום בו יתקיים המו״מ וכן שמות חברי המשלחת הסורית אינם ידועים עדיין. סבורים, שחברי המשלחת יהיו קציני צבא בעלי אותן הדרגות כמו חברי המשלחת הישראלית, בהתחם לאופי המו״מ.

דמשק, (סי״צ). — ראש הממשלה הסורי, חאלד אל עזם, וציר ארה״ב בדמשק נועדו אתמול לראיון שארך כשעתיים. נמסר, כי בפגישה זו לחץ ציר ארה״ב על חאלד אל עזם להסכים להזמנת ד״ר באנץ׳ לפתוח בשיחות לשביתת נשק עם ישראל.

בואסנז׳ה ישב בראש וועידת בירות

דמשק, (א. פ.). — נודע, כי יו״ר הפרלמנט, פאריס אל חורי, וראש הממשלה, חאלד אל־עזם, ייצגו את סוריה בועידה הכל־ערבית, שתתקיים בבירות ב־21 במארס בחסותה של ועדת הפיוס.

משלחת לבנון הודיעה לסוריה, שחברי ועדת הפיוס עומדים להגיע הימים לבירות והציעה מצדה פגישה מוקדמת של כל הנציגים הערביים, כדי לתאם ולתכנן את עבודתם.

נמסר, כי מר בואסנז׳ה, החבר הצרפתי של ועדת הפיוס, ישב ראש בישיבות הועידה.

סוריה תדרוש למסור את ירושלים לשלטון הליגה הערבית

סוכנות הידיעות הצרפתית מוסיפה, כי המשלחת הסורית תדרוש בועידה את החזרתם של הפליטים הערביים, החזרת רכושם ופיצוי לנזקים שסבלו. תן תחבע סוריה להעמיד את ירושלים העתיקה וה־חדשה תחת שלטונה ושיפוטה של הליגה הערבית.

עבר־הירדן תשתתף בועידה

רבת־עמון (יו. פר.). — ממשלת עבר־הירדן הבטיחה את הסכמתה להופיע לפני ועדת הפיוס שתתכנס בבירות ביום ב׳ הבא.

המופתי — „נציג קבוצה בלתי־ממשלתית״

ירושלים (יו. פר.). — המופתי יופיע לפני הועדה בבירות, ב־24 במרס, כנציג של „קבוצה בלתי־ממשלתית״.

הועדה עומדת לקיים שיחות עם שליחי כל מדינות ערב החל מיום ב׳ הבא.

עזמי נשאשיבי הכריז אמש בראדיו רמאללה:

יגיע היום, והערבים יהיו גרועים מהיטלר ביחס ליהודים

הוא מאיים ב„נקמה״ שלא תאחר לבוא

עוד יגיע היום, כאשר היהודים יישארו מבודדים בתוך העולם הערבי אשר יהיה מהיטלר ביחס אליהם — הכריז אמש עזמי נשאשיבי בשידורו ברדיו רמאללה.

אחרי שסקר את גורלם המר של „800 אלף ערבים, שגורשו מארצם״ ותיאר את הדבר כ„משע איום״, הכריז עזמי נשאשיבי ואמר: „לא יהיה שלום ליהודים ומדינתם לא תת־קיים זמן רב. הערבים אינם אינדיאנים אדומי־עור, אין להשמיד אותם. הערבים הם ניקמים ונוטרים, והם ינקמו את נקמתם — אם לא עכשיו, הרי כעבור זמן. בן־גוריון יכול לחתום על הסכמים עם מדינה ערבית זאת או אחרת, אבל היא לא יצליח לכרות ברית שלום עם הרגשות של הערבים״.

גב׳ פאנדיט נתמנתה ציר הודו בארה״ב

לייק־סאכסס (א. פר.). — דובר הודי כאן הודיע שלשום, כי הגב׳ פאנדיט נתמנתה כציר הודו בארצות־הברית, בתקופת־מה. הגב׳ פאנדיט היא ציר הודי בברזיל ונציגת הודו בעצרת או״מ. היא אחותו של ראש־המיניסטרים ההודי, מר נהרו.

הסכם חיטה בינלאומי בלי רוסיה

וושינגטון, (א. פר.). — ארה״ב, קנדה ואוסטרליה הציעו שלשום נוסח של הסכם חיטה בינלאומי חדש, שלא יכלול את רוסיה.

הקומוניסטים בשודיה יעזרו לרוסיה במקרה מלחמה

שטוקהולם (א. פר.). — הקומוניסטים השבדים הבטיחו שלשום רשמית לשתף פעולה עם רוסיה „אם העולם הקפיטליסטי יגרור את שבדיה למלחמה נגד רוסיה״.

דירות לוקסוס
למכירה
1) בנות 1, 1½, 2, 2½, 3 חדרים עם לכניסה כפולה עם משכנתאות.
2) וילה בת 2 חדרים ונוחיות, על 1000 מ״ר ברמת־יצחק, פנוי.
3) מגרשים במרכז גבעת רמב״ם ופתח־תקוה במחירים זולים.
אצל „מפעל ובניין״, ת״א, רח׳ בלפור 3

ב״ה
מרים רצון **דוד משומר**
נשאים
החופה תתקיים אי״ה ביום השלישי, כ״א אדר תש״ט (22.3.49) בשעה 5 אחה״צ ברחוב מחנה יוסף 14, תל־אביב.
מכרים, קרובים וידידים מוזמנים להשתתף בשמחתנו.
הזמנות פרטיות אינן נשלחות

ברכות
למשה פרומקין ורעיתו, **להולדת בת**
לשלום מרקוביץ פנינה **לנשואיהם**
תנועת החרות — המרכז
הלשכה ללוחם ולחייל
עולי „אלטלנה״

לידידנו
דניאל וחיה שלוש
לנשואיכם
בהכת מזל־טוב מעומק הלב ואיחולים לשמע של אושר ולעתיד מזהיר
אהרן גלזר
צבי שרמן
תל־אביב

מבקשים התערבות מועצת הבטחון ארה״ב ובריטניה לטובת יהודי עירק

הקונגרס היהודי העולמי הריץ אתמול מברקים למר טריגווה לי, ולנשיא מועצת הבטחון על־אודות מצב היהודים בעיראק תחת משטר הטרור, לקראת הדיון במועצת הבטחון בשאלה זו.

הסוכנות היהודית והועד היהודי האמריקני פנו לממשלת ארצות־הברית וביקשו את התערבותה.

לונדון (סט״א). — ועד שליחי הקהלות בבריטניה פנה אל השלטונות הבריטיים ובקש לחקור בדבר רדיפות היהודים בעיראק, במקרה שתתאשרנה הידיעות.

הישיבה הבאה ביום ו׳

הישיבה הבאה של הכנסת תתקיים ביום ב׳ אחה״צ, ובהתאם להודעת ראש־הממשלה יעמדו על סדר־יומה 3 הסעיפים הבאים: הרכב הועדות, ב) חוק „מבקר המדינה״ חוק החזרת חיילים משוחררים לעבודה, בימים ג׳ וד׳ ייערכו ישיבות־מליאה.

הועדה המתמדת — ביום ב׳

הועדה המתמדת, שעמדה להתכנס הבוקר ב־8, לשם המשך הדיון בהרכב הועדות, תקיים את ישיבתה רק ביום ב׳ בבוקר.

800 עולים מציכיה מפליגים היום ארצה

בוקרשט (סט״א). — קבוצה שניה של עולים מצ׳כוסלובקיה, הכוללת 800 נפש, הגיעה הנה ועומדת להפליג ארצה היום באניה „טראנסילבניה״.

יון הבירה בישראל „דה־פאקטו״

לונדון, (סי״צ). — ממשלת יון הכירה דה־פאקטו במדינת ישראל, פאנאיוטיס פיפינלי, הסגן הקבוע של שר־החוץ היווני, הודיע אתמול, כי ממשלת יון שלחה לקונסול היווני בת״א מר גיאורג ארגיריופולוס הוראות להודיע לממשלת ישראל, כי יון החליטה להכיר דה־פאקטו.

מ. שרת יתקבל היום ע״י אייצ׳יסון

וושינגטון (יו. פר.). — שר־החוץ הישראלי, מר משה שרת, יתקבל לראיון על ידי מזכיר־החוץ האמריקני, דין אצ׳יסון.

היום יפורסם נוסח הברית הצפון אטלנטית

(א. פר., סי״צ ושרות „חרות״). — נוסח הברית הצפון־אטלנטית יפורסם היום בצע ובעונה אחת בכל הבירות של המדינות, שתחתומנה עליה, נודע מלונדון.

עוד 4 מדינות הוזמנו

נודע רשמית, כי עוד 4 מדינות הוזמנו להצטרף לברית הצפון־אטלנטית, והן — דנמרק, איסלנד, איטליה ופורטוגל.

שביתות והתנגשויות באיטליה

באיטליה לבשה ההתנגדות להצטרפות לברית האטלנטית צורה של קריאות־בינים והמולה בפרלמנט מצד אחד, ושביתות, הפגנות והתנגשויות־רחוב מצד שני.

אירלנד לא תצטרף לברית, כי בה חברה גם בריטניה

ציר אירלנד בפאריס הצהיר אתמול, כי למרות העובדה שמדינתו מתחיכת בחיוב לברית האטלנטית, אין היא יכולה להצטרף אליה, מסיבות מדיניות וצבאיות כאחת.

„אירלנד מחולקת אינה יכולה להצטרף לברית, שבה משתתפת כחברה המעצמה האחראית לביתורה של „ארצי״ — טען הציר האירלנדי.

— ישראל נתקבלה כחברה מלאה בועידה החיטה הבינלאומית, נוכח התנגדותן של מצרים, לבנון וסעודיה.

— שיחות מסחריות צ׳כוסלובקיה—ישראל נפתחו אתמול בפראג.

ב־85 קולות בעד, 3 נגד ו־19 נמנעים

חוק־המלווה אושר בכנסת

נציגי חרות דרשו ערובה שכספי המלוה יחולקו ללא הפליה בין הסקטור הקולקטיבי וסקטור היזמה הפרטית ותבעו הבטחת זכויותיהם של קוחמי המחתרות לשעבר; — שר־האוצר הדגיש כי המלוה אינו כרוך בשום תנאים פוליטיים והבטיח שלועדת־הכנסת תינתן אפשרות לפקח על אופן הוצאת הכספים

— מאת סופרנו הפרלמנטרי —

אחר ויכוח מייגע של קרוב לחמש שעות, שבו השתתפו לא פחות מ־21 נואמים, אישרה אמש הכנסת ברוב של 85 קולות נגד 3, כש־19 נמנעים, את חוק האשראי האמריקני תש״ט. המיפה את כוחו של האוצר לקבל בשם מדינת ישראל מהבנק האמריקני ליצוא ויבוא אשראי של מאה מיליון דולר.

ההצבעה הסופית נערכה לאחר ששר־האוצר מר א. קפלן השיב למתווכחים והבטיח, כי המלוה אינו קשור בשום תנאים פוליטיים ושועדת הכספים תוכל לפקח על אופן הוצאת הכספים. קודם לכן נדחו הצעות־התיקונים של מפ״ם (ב־68 נגד 20) ושל חרות (ב־67 קולות נגד 13).

אף על פי שהועדה המיוחדת אישרה את הצעת־החוק בדבר המלוה — כשנציגי חרות ומפ״ם שמרו לעצמם את זכות ההסתייגות בפני המליאה — נפתח מחדש ויכוח על המלוה, לפי דרישת האופוזיציה, שבמקרה זה הצליחה לגייס רוב קולות לדרישתה. נציג סיעת חרות, אריה בן־אליעזר, עמד בעיקר בנאומו על אופן השימוש במלווה ותבע להקים מיד ועדה מיוחדת, שתפקח על צורת חלוקת הכספים לסקטורים השונים של המשק, כדי למנוע קיפוח של איזה חלק שהוא של האזרחים וכדי להבטיח שווי משקל בין הסקטור הקולקטיבי והסקטור של יזמה פרטית ושווי זכויות מלא ללוחני־המחתרות לשעבר. נציגי מפ״ם והקומוניסטים טענו, שהמלוה הוא שלילי מעיקרו, מאחר שהוא טומן בחובו סכנת השתעבדות פוליטית וכלכלית לאמריקה. נציגי מפלגות הממשלה הגנו כמובן על המלוה ועל עמדתו של שר־האוצר.

„מדוע אין מביאים את החוזה בפני הכנסת״

אידלסון ממפ״ם — שפתח את חוי־כוח — התרעם בעיקר על העובדה, שאין מביאים את הנוסח המלא של החוזה בפני הכנסת. „אם אמנם אין תנאים סו־ד־ליטיים, מדוע אסור לפרסם את החוזה ברבים? — שאל. אולם מר א. קפלן הסביר, כי הועדה המיוחדת, שבה חל מיוצגות כל הסיעות, ראתה את נוסח החוזה, אולם אין לפרסמו ברבים, כיון שהבנק התנגד לכך.

„עם אמריקה וארצות אחרות...״

ב. רפסור, שנימק את הסתייגות מפ״ם לגתו בועדה דרש להכניס תיקון בהצעת החוק, שלפיה „תורשה הממשלה לנהל מו״מ עם באנקים באמריקה וארצות אחרות״ ושכל חוזה יובא לאישור הכנסת לפני חתימתו.

„אין להעמיד את הכנסת בפני עובדה קיימת״

אריה בן־אליעזר קבל בראשית דבריו על הנוהג המשונה של זירוז דיונים בכל־יות כה חיוניות.

(סוף בעמוד ב׳)

הרב בר־אילן הכריז בפני ועדת הפשרה בירושלים:

ירושלים אינה ניתנת לחלוקה

אתרידג׳ מגלה, כי הועדה קיבלה הוראות ברורות להבטיח את בינלאומיותה של ירושלים

— מאת סופרנו המיוחד בירושלים — מ. וויטלין —

דם רב יישפך, אם ינסו להשליט מלך זר בירושלים העתיקה. אין להעלות על הדעת כלל שלטון זר בירושלים, שהיא כולה יהודית, — הכריז אתמול, הרב מאיר בר־אילן, בהופיעו בפני ועדת הפשרה של האו״מ בירושלים.

ארץ־ישראל — המשיך חרב בר־אילן, — היא חלק של ירושלים, ולא לחפך. ירושלים קדושה היא לעם העברי כולו, לתפוצותיו, וקדושתה זו אינה ניתנת לחלוקה. ולכן אין גם שסחה ניתן לחלוקה. את ירושלים כולה, החדשה והעתיקה כאחת, יש לכלול בתוך מדינת ישראל.

היה בעד אינטרנציונליזציה ועכשיו מתנגד

הייתי אמנם, מחסידי המשטר הבינלאומי בירושלים, אחרי החלטת האו״מ מן ה־29 בנובמבר 1947, אולם מאז שניתה את דעתי, ושתים הן הסיבות לכך: א) לפי החלטת האו״מ צריך היה לקום משטר בינלאומי בירושלים, כדי למנוע ממנה את תלאות המלחמה. אבל לא כך היה הדבר. אויב אכזרי שם מצור על ירושלים, הפגיז אותה והרעישה, ואומות העולם לא נקטו אצבע להצלתה. יהודי ירושלים עצמם, הם שהצילוה והם שקידו שוה בדם בניהם.

הסיבה השניה לשינוי דעתי היתה הצעת הרוזן ברנאדוט למסור את העיר לערבים. אם אפשר למסרה לערבים, משום מה לא תהא העיר יהודית?

ואשר למקומות הקדושים, הרי אנו היהודים, נוכל להיות האפוטרופוסים הנאמנים ביותר עליהם, ולהבטיח גישה חפשית אליהם לבני כל האומות והדתות.

אחד מחברי הועדה שאל, מה יהא על ערביי העיר העתיקה. על כך ענה הרב בר־אילן: הם ייהנו משווין זכויות מלא, ללא הפליה.

הוגבלה יציאת יהודי תימן לעדן

עדן (יו. פר.). — כתובאה מלחץ בריטי הגביל מלך תימן את יציאת יהודי תימן לשטח החסות הבריטית בעדן — מוסרים מקורות מוסמכים. יהודי צנעא, הבירה התימנית, נצטוו לרשום את שמותיהם ורכושם אצל השלטונות וכן נאסר עליהם לנסוע בכל־ון לעדן. בפנים המדינה „ניתן להם חופש תנועה״ — מוסרות הידיעות.

180 יהודים מאריתריאה ביקשו להעבירם ארצה

אסמרה, 17 (יו. פי.). — יהודי אריתריאה פנו לבריטנים בבקשה להעבירם לישראל ב„רכבת האוויר״, המסיטה עתה את יהודי עדן. עד כה הוגשו בקשות על ידי 180 יהודים באריתריאה.

פליטים יהודים משנחאי בפריס

פאריס (סי״ם). — קבוצת פליטים יהודים משנחאי, הגיעה אתמול לפאריס.

„הממשלה מעיינת במצב יהודי עיראק״

יו״ר הכנסת, מר י. שפרינצק, הודיע אתמול, כי „הממשלה מטפלת עתה בענין מצבם של יהודי עיראק, ויתכן, כי בישיבה הקרובה יימסרו ידיעות על מצב־הדברים וצעדי־הממשלה״.

הודעה זו באה כתשובה לדרישת סיעת חרות.

בעיות שאינן „בשלות״ עדיין

מקורות מוסמכים הודיעו, כי כמה מבעיות אזור ירושלים „אינן עדיין בשלות לתפוצתיו, וקדושתה זו אינה ניתנת לחלוקה. ולכן אין גם שסחה ניתן לחלוקה. את ירושלים כולה, החדשה והעתיקה כאחת, יש לכלול בתוך מדינת ישראל.

היה בעד אינטרנציונליזציה ועכשיו מתנגד

הייתי אמנם, מחסידי המשטר הבינלאומי בירושלים, אחרי החלטת האו״מ מן ה־29 בנובמבר 1947, אולם מאז שניתה את דעתי, ושתים הן הסיבות לכך: א) לפי החלטת האו״מ צריך היה לקום משטר בינלאומי בירושלים, כדי למנוע ממנה את תלאות המלחמה. אבל לא כך היה הדבר. אויב אכזרי שם מצור על ירושלים, הפגיז אותה והרעישה, ואומות העולם לא נקטו אצבע להצלתה. יהודי ירושלים עצמם, הם שהצילוה והם שקידו שוה בדם בניהם.

הסיבה השניה לשינוי דעתי היתה הצעת הרוזן ברנאדוט למסור את העיר לערבים. אם אפשר למסרה לערבים, משום מה לא תהא העיר יהודית?

ואשר למקומות הקדושים, הרי אנו היהודים, נוכל להיות האפוטרופוסים הנאמנים ביותר עליהם, ולהבטיח גישה חפשית אליהם לבני כל האומות והדתות.

אחד מחברי הועדה שאל, מה יהא על ערביי העיר העתיקה. על כך ענה הרב בר־אילן: הם ייהנו משווין זכויות מלא, ללא הפליה.

הופעת הרב בר־אילן לפי עצת הציר האמריקני

הרב בר־אילן גילה, כי חוסעתו ע״ לפני ועדת הפשרה נערכה על־פי הצעת מר ג׳יימס מקדונלד, ציר ארה״ב בישראל, שביחה אתו בת״א יעץ לו, לתופיע לפני ועדת המשנה לענייני ירושלים ולהסביר לה את טעמי שיגוי דעתו בענין ירושלים ואת התביעה לכלול אותה בכל־דינת ישראל.

ההופעה סודרה בהסכמת משרד־החוץ, והרב בר־אילן הופיע בפני הועדה בלווית מר יהודה גולן, נציג משרד־החוץ בירושלים.

לועדת הפיוס הוראות ברורות להבטיח בינלאומיותה של ירושלים

על דבריו של אתרידג׳, שיש לתת הוראות ברורות מארגון האו״ם להבטיח את בינלאומיותה של ירושלים, השיב הרב בר־אילן, בלייק־סאכסס יושבים פרגאים, ולא אנשי רוח ובעלי־מחשבות(?) נעלות. עליהם לשכוח את ההוראות מלייק־סאכסס ולשפוט לפי מצפונכם.

הישיבה היתה בלתי רשמית. השתתף בה רק חבר אחד משלשת חברי ועדת המשנה לענייני ירושלים, והוא מר הולמן האמריקני וכן מר סאנדרס, המופקד לענייני פליטים, ומר מרק אחרידב, חבר היחידי של ועדת חפשרה, הנמצא עדיין בירושלים והיוצא אף הוא היום אחה״צ לבירות.

נציג מסחרי בריטי יישלח לישראל

לונדון, (סט״א). — נעשו הכנות למינוי נציג מסחרי בריטי למדינת ישראל, הודיע אתמול מיניסטר המסחר הארולד וילסון, שהוסיף כי בריטניה מעוניינת לפתח את סחרה עם ישראל, אך דבר זה מחייב מו״מ מוקדם.

בריטניה מקבלת אחריות לאגרות־החוב של פלשתינה

לונדון (סט״א). — משרד־המושבות הבריטי הודיע, כי בהתאם לתקנות חוק־הפסים לשנת 1948 תראה ממשלת בריטניה את עצמה אחראית לאגרות־החוב של ממשלת פלשתינה (א״י), שנרכשו לסוף 15 במאי 1948 (הכונה לאגרות הממשלה, שהיו ידועות בשם: „פלסטיין דיפנס־בונדס אנד סיוויינגס סרטיפיקייטס״).

„שאלת ירושלים הועברה למשרד־החוץ״

אשר לחביעה השניה של סיעת חרות, לפתות בדיון בבעיית ירושלים, בקשר עם פעולותיה של ועדת הפיוס, הודיע מר שפרינצק, כי „השאלה הזאת הועברה למשרד־החוץ״. לדעת מר שפרינצק, צעד זה הוא... „בהתאם להחלטה שנתקבלה בישיבתנו הראשונה בירושלים״.

הוגבלה יציאת יהודי תימן לעדן

חרות. ת״ח אלישר לערוך דיון במצבם של יהודי עיראק, נוכח הידיעות על הרציחות.

אולם בסוף הישיבה הודרן ראש־הממשלה וקבע את סדר־היום לישיבת יום ב׳ ובעיות יהודי עיראק לא נכללה בה.

„שאלת ירושלים הועברה למשרד־החוץ״

אשר לחביעה השניה של סיעת חרות, לפתות בדיון בבעיית ירושלים, בקשר עם פעולותיה של ועדת הפיוס, הודיע מר שפרינצק, כי „השאלה הזאת הועברה למשרד־החוץ״. „בהתאם להחלטה שנתקבלה בישיבתנו הראשונה בירושלים״.

נציג מסחרי בריטי יישלח לישראל

לונדון, (סט״א). — נעשו הכנות למינוי נציג מסחרי בריטי למדינת ישראל, הודיע אתמול מיניסטר המסחר הארולד וילסון, שהוסיף כי בריטניה מעוניינת לפתח את סחרה עם ישראל, אך דבר זה מחייב מו״מ מוקדם.

בריטניה מקבלת אחריות לאגרות־החוב של פלשתינה

לונדון (סט״א). — משרד־המושבות הבריטי הודיע, כי בהתאם לתקנות חוק־הפסים לשנת 1948 תראה ממשלת בריטניה את עצמה אחראית לאגרות־החוב של ממשלת פלשתינה (א״י), שנרכשו לסוף 15 במאי 1948 (הכונה לאגרות הממשלה, שהיו ידועות בשם: „פלסטיין דיפנס־בונדס אנד סיוויינגס סרטיפיקייטס״).

ברודוס הוחלט על צמצום הכוחות הצבאיים של ישראל ועבר־הירדן לאורך כל החזית

— סט״א, יו.פר., א.פ. ושירות „חרות״ —

אתמול הושג ברודוס הסכם פרינציפיוני שני בין ישראל ועבה״י על צמצום הכוחות הצבאיים של שני הצדדים ועל השוואתם במספר החיילים ובסוגי הנשק בכל החזיתות. ההסכם הוא פרינציפיוני בלבד, ועדיין לא נקבעו דרכי ביצועו.

צמצום הכוחות הצבאיים יבוצע ב־3 אזורים:
1) מתחילת החזית העיראקית ועד ירושלים;
2) אזור ירושלים;
3) הנגב המזרחי.

לפי „יונייטד פרס״, ההסכם על צמצום הכוחות הצבאיים הוא רק לתקופת המו״מ על שביתת הנשק.

בליל שלשום הושג ברודוס הסכם ראשון בין ישראל ועבה״י, אחרי שהמשלחות של שני הצדדים ויתרו על תיווכו של המתווך וקיימו מגע ישיר ראשון ביניהם, שלא בנוכחותם של נציגי או״מ. ההסכם הוא בדבר קוי שביתת הנשק

בירושלים, לפי הקוים שנקבעו בנובמבר אשתקד בין דיין ועבדאלה א־טל.

לפי „אסושיאטד פרס״ כולל ההסכם את פתיחת מעבר לטרון והדרך להר הצופים, הנמצאים בפיקוח הלגיון, ואת פתיחת הדרך המוליכה מירושלים דרומה, הנמצאת בפיקוח ישראל.

ידיעה אחרת אומרת כי שאר־ת התנועה החפשית בדרכים לא הועמדה לדיון. כן לא דנו בשאלת הגישה למקומות הקדושים.

הצעותיו של ד״ר באנץ׳, שהיו מכוונות לקראת אינטרנציונליזציה של ירושלים, נדחו לפי שעה על ידי שני הצדדים.

בעקבות ההחלטה על צמצום הכוחות הצבאיים, הוקמה ועדת מומחים צבאיים, שתעבד את פרטי צמצום הכוחות. גנרל ראלי ישמש כיו״ר הועדה ולם. קולונל ת. קולנין כסגנו. שאר חברי הועדה הם סגן אלוף דן לונר ולם. קולונל מוחמד מויאסה.

הועדה נתכנסה אתמול אחה״צ לישיבה בתה הראשונה, שלא בנוכחותו של הגנ. ריילי, אשר נשלח לעקבה, כדי לגבות עדות יות ממשקיפי או״מ במקום.

הוסכם בין השאר, שצמצום הכוחות יוצא לפועל בשלשה אזורים נפרדים.

האזור הראשון יתחיל בבודרוס בצפון — בתחילת החזית העיראקית — ויישתרע עד אזור ירושלים, דהיינו עד קוי ההפוגה מה־13 בנובמבר.

האזור השני יהיה אזור ירושלים, ושל־לישי — הנגב המזרחי, כלומר השטח המשתרע דרומית לים המלח.

המומחים הצבאיים לא יטפלו בצמצום הכוחות בלבד, אלא גם יזדנו גם בשאלת סוגי הנשק, שישארו בידי שני הצדדים.

ועדת מומחים תקבע את הפרטים

ועידת פליטים בראמאללה דורשת החזרה לארץ והחזרת הרכוש

הועיה החליטה, שרק נציגיה רשאים לדבר בשם הפליטים

(שירות „חרות״)

הפליטים הערביים מא״י אינם רוצים להיטמע בארצות־ערב וודרישתם היא לחזור למקומותיהם בארץ — הכריז אתמול עזת״ד עדיה שהארי ביפו, ביעידת הנציגים של 330 אלף הפליטים הנמצאים בא״י ובעבר־הירדן, שנתקיימה ברמאללה. גם עוד״ד יחיא אל חמרי מירושלים דיבר באותה רוח.

בועידה נתקבלו ההחלטות הבאות: 1) הפליטים הדרשים שיוחזרו לבתיהם בישראל, בלי כל קשר עם התפתחויות הפוליטיים. 2) הם תובעים תשלום פיצויים על הרכוש שנלקח ע״י ממשלת ישראל. 3) דורשים להבטיח את בית החזרים לישראל והחזרת רכושם. 4) לאף אחד אין רשות לדבר בשם הפליטים מחוץ לאלה שנבחרו בועידה זו.

הועידה בחרה במועצה בת 40 איש, ש־30 מהם הם מאוזרים שונים בארץ ו־10 מעבר־הירדן. במועצה הובטח מקום גם לנציגים של הפליטים, הנמצאים בארצות אחרות.

סיפרנו המיוחד בירושלים מודיע, כי בקשר עם ועידה זו הביעו חוגים דיפלומטיים את ספקותיהם בדבר סיכויי ההצלחה של ועידת בירות. דרישת החזרה של כל הפליטים לא תוכל, לדעתם, לשמש בסיס למו״מ עם ישראל.

הערבים מספרים על 697 אלף פליטים

בינתיים פירסמה אתמול הליגה הערבית מספרים סטטיסטיים על חלוקת הפליטים הערבים, לפי ארצות מקלטם: 328 אלף נשארו בחלק הערבי של ארץ־ישראל או בעבר־הירדן, 117 אלף מצאו מפלט בסוריה, 72 אלף — בלבנון, 130 אלף נשארו באזור עזה ובדרום הארץ, התפוסים בידי המצרים, 4 אלפים — בעיראק ו־6 אלפים — במצרים. בסך הכל ישנם לפי סטטיסטיקה ערבית זו 697 אלף פליטים ערבים, כתוצאה מן המלחמה הישראלית־ערבית. אין ספק, שמספרים אלה מנופחים ומוגזמים, והם פורסמו עתה, ערב פתיחת ועידת בירות, כדי להכין את הקרקע לסחיטת הון תועפות מישראל ומ־מוסדות בינלאומיים.

מועצת הליגה הערבית סנתה אתמול אל המדינות הערביות לתבוע בועידת בירות את החזרת הפליטים הערביים לישראל וחשלום פצויים על הנזקים שנגרמו

16 מיליון דולר הקציבה ארה״ב לעזרת הפליטים בארץ ישראל

וושינגטון (א. פר.). — בית־הנבחרים האמריקני אישר שלשום ברוב של 160 קול נגד 18, את ההוצאה של 16 מיליון דולר לעזרת הפליטים היהודים והערבים בא״י.

סכום זה יהווה את תרומתה של ארצות־הברית לקרן העזרה של או״מ

תורכיה מעוניינת בברית ים־תיכונית

איסטמבול (א. פר.). — שר החוץ הטורקי, נצמדין סאדק, יוצא לביקור בוושינגטון, כדי לדון על ברית הגנה ים תיכונית — נודע לא. פ. מיקור מוסמך.

גילוי זה בא זמן מה אחר שסאדק הודיע בבית הנבחרים, כי טורקיה נמצאת במגע עם לונדון וואשינגטון בענין גוש אזורי בים התיכון.

לונדון (יונייטד פרס). — ראסל דור, הממונה על תכנית מרשל בטורקיה, רמז ששטוקיה בתכוננת עתה לכל אפשרות, לרבות זו שתצטרך לעמיד יחידה בפני התקפה רוסית. תורכיה מעוניינת מאד בחתימת ברית ים־תיכונית.

תכנית להקמת מדינה מוקדונית

לונדון (א. פר.). — דיפלומטים של כמה מדינות בלונדון סבורים, כי רוסיה סמכה את ידה על איחוד שטחי מקדוניה, ביון, בולגריה ויוגוסלביה, על מנת ליצור מדינה מקדונית גדולה. סגן מיניסטר החוץ היוגוסלבי אלכס באלבלר לא ביטל אפשרות זו, אך אמר, כי דבר זה יכשל במקדוניה היוגוסלבית. כמו־כן ניבא באבלר, כי יוגוסלביה תשוב לקומינפורם, בה בשעה שהגוש הסלאבי יכיר, כי הוא אינו יכול להוריד את ממשלת טיטו.

ידיעות „מפי עוברי אורח״ מוסרות על ריכוזי צבא משני צדי הגבול היוגוסלבי — ליד רומניה, בולגריה ואלבניה.

בולגריה הכחישה בתקיפות את הידיעות

הזדמנות בזכיה 10.000 ל״י

סוכנות ראשית למכירת אגרות חוב של הגולות מלוה עממי במזומן 20-10 ל״י בתשלומים חדשים, תשלום 2 ל״י דמי ק

נעכב שובו של „בווין"!

ה„שליח הנבון" של מר בן־גוריון משוחח ופועל. משוחח עם נציגינו ופועל נגדנו. ברודוס מתנהלות שי־חות באוירה הולכת ומשתפרת — בארץ הולכות ונוצרות עובדות המ־איימות על כל השגינו.

חלוקת התפקידים איננה מקרית. הוא לא תוכנה ברבת־עמון. מקורה במשרדיו של „ווייטהול". והם מנוסים בתכנים במזרח־התיכון. ומנהליהם לא שכחו עדיין שרק לפני שנה עוד ישבו בתוכנו. הם עוד זוכרים יפה שלפני שנה הבטיחו למתנגדי המדי־ניות הבריטנית: עוד מעט ותתגלה צד־קת מדיניותנו ונכונותה. „היהודים יזכרו — ואנו נחזור".

המאורעות התפתחו אחרת — אך מטרתה של המדיניות הבריטית לא נשתנתה אף כמלוא הנימה. נשתנו האמצעים, נתחלפו התכסיסים — אך הקשיחה נשארה ללא תמורה; לש־מור על ארץ־ישראל כולה בבסיס בריטי. יכל הכשלונות של המדיניות הבריטית בעולם הרחב תוצאה אחת יש להם: הם מגבירים את החשק לנ־סות את המזל כאן, דווקא כאן. כי חשובה תנקודה, כי רבות כאן האפ־שרויות.

ויפולא הדבר: דווקה עריכת ה„שלום" עם מדינות ערב בכוחה לתת לבריטניה את מבוקשה. דווקה „הס־דר הענינים" בין ישראל לבין המדי־נות הערביות בכוחו להחזיר את ברי־שנת לבבה של ארץ־ישראל. ברור — באם ה„הסדר" ייעשה לפי קוי־ההפו־גה, או לפי קוי שביתת־הנשק.

הסיבה לכך היא פשוטה:

כל עוד נמשכת המלחמה, או מצב מלחמה, אין אזורייה השונים של האי־רץ המוחזקים ע"י צבאות הפלישה אלא בחצנת שטחי כיבוש. ושטחי כיבוש יש להם מעמד משלהם בחוק הבינלאומי, בתפיסתה של המדיניות הבינלאומית, והחשובה שבתכונות אלו: אין להם מעמד חוקי של הש־תיכות מדינית. הם בבחינת ארץ־מריבה שעל גורלה צריך להכריע חו־זה השלום.

זהו כיום מעמדו של השטח המוח־זק ע"י עבדאללה. אין זה מקרה כלל וכלל שכל התכניות להכרות סיפוח חלק מארץ־ישראל המערבית לעבר־מירדן נשארו בגדר תכניות. עבד־אללה רצה מאד. במידת רצונו בכך אינו מפקפק איש. ובריטניה רוצה אף היא. אולי אפילו יותר מאשר עבד־אללה עצמו. כי יכולתה לרצות גדולה יותר.

ולמרות זאת לא קרת הדבר. היו כינוסים. היו החלטות חגיגיות — וחכל נשאר ערבא פרח.

את הסיבה האמיתית לא גילו המ־תכנים של סיפוח זה. הם דוחים אותו מדי פעם וממציאים תירוצים. תירו־צים שאין להם שחר ואין להם יסוד. כי הרי לא יאמין איש, שעבדאללה מתחשב ברצונה של הליגה הערבית. החדשים האחרונים הוכיחו מהי מידת ערכם בעיצוב המאורעות בארץ. ובר־צונם של תושבי האזורים אין הוא מתחשב. אין להם רצון משותף, אין להם צורות ודרכים להבעתו — ובה במידה שהם עשו זאת — הרי הפ־גינו הם דווקה את רצונם בסיפוח, בשלטון עבדאללה.

מהי על כן הסיבה שהדבר לא בוצע עדיין? מדוע לא הועמדנו בפני עובדת קיימת שהיא כאמור באינטרס של עבדאללה והבריטים כאחד?

התשובה היא אחת: סיפוח כזה לא יתן ולא כלום לא לעבדאללה ויא לבריטים. הוא היה רק מרחיב את שטח־המריבה ומרבה סכנות לעבר־מירדן כולו. הוא היה נותן לישראל סמכות חוקית ומדיניות להמשיך בר־דיסתה את חיילי הלגיון גם מעבר־לירדן. אנו מדגישים: סמכות מדינית וחוקית המבוססת אף על עובדת הה־כרת בקיום מדינה עצמאית בעבר־מירדן.

ברור — הכוונה לסיפוח בטרם נכ־רת חוזה שלום עם עבדאללה. כי אז נשאר לאמיתו של דבר הכל כפי שה־יה: מצב מלחמה בין ישראל ועבר־מירדן, כי אז נשאר מעמדו של הא־זור תערבי במערב ארץ־ישראל כפי שהיה: שטח כבוש.

ובכך אין לבריטניה כל ענין. כי כמצב זה אין היא יכולה להקים בסי־סית בעברו זה של המירדן. היא אינה יכולה לעשות זאת באותה מידה שאין היא יכולה להתקיף במישרין בצב־אותיה את ישראל. ברור — שכוחו של גורם זה יפה רק כל זמן שבריר־מצב זה אינו יכולה להרשות לעצמה לתת ביטוי גלוי, צבאי, ליחסה האמי־תי שלינו והיא אינה יכולה לעשות זאת לא בגלל רצונה לשמור על „מוס־ריותי". היא נאלצת להתאפק מסיבות המצב הבינלאומי, מסיבות הקשורות במעמדן של מעצמות אחרות ורעתן על המצב בארץ.

לולא זה היתה עבר־הירדן כבר מזמן מכריזה על סיפוח החלק הערבי של מערב הירדן. כי בסיפוח כרוכה לא רק תקוות הקיום היחידה ל„מ־לכה" דמיונית זו. בסיפוח קשורות אפשרויותיה של בריטניה לספוג את מדינת ישראל בצבת עמדות צבאיות וריכוזי כוחות צבאיים שהיו הופכים א תמדינתנו לשבויה מתמדת בידיה של בריטניה. ופירושו של דבר ברור: עצמאותנו היתה הופכת למדומה.

במקרה של סיפוח המוכר על־ידינו היתה בריטניה רוכשת לעצמה את האפשרויות לביצוע וממה. על־סמך חוזה ההגנה והעזרה ההדדית שבין בריטניה ועבר־הירדן. חוזה זה מעניק לה לבריטניה זכות להקמת בסיסים בכל שטחה של עבר־הירדן. עם הר־חבת גבולותיה של עבר־הירדן היו באופן אוטומטי מתרחבים גם השטחים בהם יכולה בריטניה להקים את בסי־סיה.

זוהי הסיבה של התופעה המשונה לכאורה של כפילות המדיניות העבר־ירדנית. קרי — הבריטית, ביחס לארץ־ישראל מצד אחד — מרחם ברו־דוס ומאמץ שלא לנתקו ולהגיע להס־דר איתה־שהוא, — ומצד שני תכ־ניות ההרחבה של שלטון עבדאללה על המשולש.

אין זה מקרה שצבאות עיראק עומ־דים לעזוב את המשולש ומתכוננים למסרו ללגיון הערבי. וטוענים המס־בירים, כי הסיבה לכך נעוצה בלי־אותה המלחמתית של עיראק, בקשיינ־תה הבסיסים. בריחוק הבסיסים, אלה הם גורמים בעלי משקל — אך לא מכריעים. המכריע היא דבר אחר: עיראק איננה יכולה לספח את האזור הזה לשטח מדינתה בגלל מצבה הגיאו־גרפי; בינה לבין ישראל מפריד עבר־הירדן. ולאור עובדה זו קל לו לנורי־סעיד, ראש ממשלתה, להביא את תכ־נית הפינוי של המשולש אל שוחרר ע"י צבאות ערב המנצחים" ומסירתו לעבדאללה ז. א. השארתו בידי הער־בים. כי מבחינת האינטרס המדיני שלה אין לה לעיראק כל טעם להח־זיק עד אין סוף במשולש. אם אין תקוות שהוא יוכל ליהפך לחלק ממ־נה. דבר שאי־אפשר. לאמרו לא על מצרים, לא על סוריה, לא אל הלבנון ולא על עבר־הירדן, כי כולן גבולות לחן עם ישראל.

אך לא די בזאת: נוסף לאינטרס המדיני של עיראק עצמה יש כאן אינ־טרס של אדוניו האמיתיים של נורי סעיד: אין איש זה מסתיר מזה שנים ארוכות שהנו יידידה של בריטניה. זה — בלשון דיפלומטית. על פן האמת יש לומר: נורי־סעיד הנו סוכנה של בריטניה. וכתמיד כן גם עתה הוא ממלא את רצונה של זו בחריצות: בריטניה רוצה שהמשולש יימסר לע־בר־הירדן, למען תוכל להרחיב גם על המשולש את כוחו, של החזקה עם עבר־הירדן. ואת רצונה של בריטניה עושה נורי־סעיד בתמיד.

הכוונות האמיתיות של בריטניה בשטח זה נתגלו בימים האחרונים בכל היקפם. הידיעות המגיעות מלונ־דון על הצעותיו של ראש־המטה, הפילדמרשל סלים, להרחבת רשת הב־סיסים הבריטיים על פני כה שטחה של עבר־הירדן וההכנות לביצוע הר־צון הזה — שהוא חוקי בהסתמך על החזות הבריטי—עבר־ירדני פירושן אחד: בריטניה מכינה את עצמה לק־ראת האפשרות להרחיב בסיסיה גם בשטחים החדשים של עבר־הירדן. הווה אומר: גם במשולש.

הסכנה היא רצינית וקרובה ביו־תר. טרם חלפו חדשיים־שלושה מאז התנהל בתוכנו הוויכוח על ההסכם עם עבדאללה לאחר חתימת ההסכם להפסקת אש כנה בין דיין לעבדאללה־תל, טרם נתייבשה הדיו על הכרזותיה של תנועת החרות ואזהרותיה שהסכם עם עבדאללה פירושו החזרת הבריטים ללב ארצנו — והנה אנו רואים לנגד עינינו, כי הסכנה מתרחבת ומתקר־בת. סכנת הקמתם של הבסיסים הב־ריטיים אינה מוגבלת לירושלים ולט־רון בלבד — היא התרחבה גם לכל המשולש ז. א. לאיזור ההופך את כל רצועת החוף המחברת את מרכזי הי־שוב, את תל־אביב עם חיפה, לפרוז־דור. הנמצא בטווח תותחיו של האויב, בטווח שליטתו של בווין.

לכן לא מקרה הוא, כפי שציינו, שלאחר הפגנות־דעם ועקשנות מצד המשלחת העבר־ירדנית ברודוס היא נוחה יותר לקבלת ההצעות הישרא־ליות ביחס להקלות ולהסדרים חל־קיים. עד כמה שמושלם יותר ההס־דר — רבים לדעתם הכסיסיים להש־גת המטרה האמיתית של עבר־הירדן ושל בריטניה גם יחד: הרחבת השל־טון העבר־ירדני הישיר והמוכר.

ואין כל ספק שפעולות ההטרדה במשולש, — כך ולא אחרת יש לנו־דיר את הגניבות והתנפלויות, — כוונתן גם כן לרכך את ישראל במו"מ בתביעותיה. עבר־הירדן הבטיח ללא־ספק שהיא תשמור לבל תתשנה הפ־עולות הללו, שהיא תעקור אותן משר־שן. הנגן מוכנים אפילו להניח שעבר־הירדן תסכים לסיעוף כזה בהסכם.

כל מאמציה של המדיניות הבדרי־טית בימים אלה הם לשמור על הק־פאת קוי־ההפוגה או שביתת־הנשק הנוכחיים גם במשולש. כדי להקל לעצמם השגת מטרה זו, הם מוכנים אף לוותר על מעשים ופעולות לנוכח מציאות צבאנו בחוף אילת. באם יצליחו בזאת, באם יצליחו גם בהש־למת הכניתם להעברת המשולש לר־שותו של עבדאללה, וע"י זה ליצירת היסוד להרחבת בסיסיהם, תהיה מדי־נת־ישראל על אף כל השגיה, נתונה לחסדה של בריטניה.

לכן נהסך עתידו של המשולש לב־עיתה המרכזית של מדינתנו: של מדי־ניות חוץ נבונה. אותה הפסקת האש שעיוכבה בזמנו את ההתקדמות לעבר המשולש אין בכוחה לעכב את שובם של קלגסי בווין לתוך תוכה של מדי־נתנו.

עיכוב אחד שולל את השני. לכן יש לסלק את העיכוב הרא־שון שבא בעטיה של הפסקת האש. למען נשאר עצמאיים, למען לא נמצא בטווח תותחיו של בווין, למען נוכל לעשות במדינתנו כרצוננו.

י. אורם (רובין)

ארגון ההברחה המסונף ביותר במזרח התיכון

אי־חוקיות בגושפנקה של חוקיות

(משקיפי האו"ם — ב')

מאת פרשן מדיני

„אנשי מגע" למיניהם

את שדה־פעולתם של כמה ממש־קיפי האו"ם ופקידיו במזרח התיכון אפשר להגדיר כ„אי־חוקיות בגושפנ־קה בינלאומית של חוקיות", והוא מת־חלק לשלושה ענפים כלהלן:

א) הברחה — של סחורות ושל דואר כאחד;

ב) עסקי מטבע;

ג) והדבר החמור ביותר — רי־גול פעיל.

ההברחה היא עסק פורח ביותר; וכדי לעסוק בה, זקוק המשקיף לארגון שיעמוד מאחוריו. וכך, קודם כל, יש כאן מה שקוראים „אנשי מגע" בכל רחבי המזרח התיכון, והנקודה המ־אורגנת במיוחד מבחינה זו היא חיפה. אנשים אלה, נהגים, שוערים בבתי־מלון, בחורות בעלות שם מפוקפק, מוזגי־משקאות בבארים, ולרוע מזלנו — אפילו אחדים מבין קציני הלשר שלנו, וכן כמה סוחרים מנוסים. עוב־דים קבוצות, קבוצות. הסוחר הוא השו־תף המספק את המזומנים הדרושים, וכסף זה נמסר לא ש־המגע או אפילו במישרים לידו של המשקיף או הט־יס של האו"ם הנוגע לדבר. הסוחר מכיר את השוק, ומשהגיעו הסחורות, הריהו מוכר אותן ללקוחות, בשקט ובחשאי. אנשי המגע מסדרים את הר־בלת הסחורות. משדה־התעופה אל נוחים למטרה זו עוד יותר, כי שם אין כל השגחה על האלחוטאי, ואת אותותיו, הנמסרים בכתב־סתרים, יכו־לים „שותפיו" לתפוס בגלים קצרים.

ידיעות מהעתונות העברית — לאויב

עוד מלה אחת על הריגול, שמטע־מים מובנים אי־אפשר לדון בו דיון מלא ברשימה בעתון. איוהוני האו"ם מובילים בכל סיטה גלוינות של עתר־גינו, וכך מקילים עוד יותר על מלא־כת הריגול של האויב. לעמנים אדם תמה: שידור הצהרים מבירות או מקהיר מביא ידיעות שהופיעו בעתו־נותנו בבוקר וסוכנויות־החדשות לא טלגרפו אותן לחוץ־לארץ. או יש ורדיו רמאללה מביא דברים, בשעה שבע בערב, שנתפרסמו בעתוני הע־רב. התשובה פשוטה: עתוניו, וב־ראש וראשונה „פלסטיין פוסט", נל־קחו לחוץ־לארץ במטוסי האו"מ, ומקץ שלשים דקה נמסרו למקום המיועד מן העבר הערבי. עסק פשוט ומחוכם, הלא כן?

(חלק שלישי ביום שלישי: אורח־חייהם ועבודתם של משקיפי האו"מ בישראל)

א. מזור – חבר הכנסת במקום מ. הלמר

העסקן האנגלי אליהו מאזור, מי שהיה בשעתו ראש קהלת ווארשה, השבע אתמול כחבר הכנסת. הוא נכנס במקומו של ה' מ. קלמר מהפועל המזרחי, אשר נאלץ היה לפ־נות את מקומו למזור בתוקף פסק־דין רבני.

ממראות באר־שבע

למעלה: במרכז העיר.

באמצע: פועלים ערבים מקבלים שכר בעודתם.

למטה: השיירה יוצאה לאילת.

מחוץ לגבולות ארצנו, חרי צנורות האו"מ הם הקלים, הבטוחים, המהירים ביותר.

תחנת השידור — המכשיר הראשי

תפקיד חשוב מאד במנגנון זה כולו של פשע בעל גושפנקה של חוקיות, ממלא ציוד הרדיו של האו"מ. תחנת שידור חזקה למדי פועלת במ־טה הראשי של האו"מ בחיפה, הידועה על־פי האות שלה „J.J.O." והיא מקיימת קשר מתמיד לא רק עם המ־טות הראשיים השונים של האו"מ במזרח התיכון (ואפשר עם לייק־סאכסס ועם רודוס), אלא אך עם המשקיפים בשדה, בגבולות, בשדות־התעופה, בכל הנקודות החיוניות אשר בעסק הברחה והריגול. אמנם, לא כל משקיף או פקיד של האו"מ יכול לסמוך ידו על שידור של הודעה, אך גם כאן מצאו את הפתרון לשאלה: למשל, אם ה„שותף" אשר בחיפה מבקש לשותפו אשר בבירות משהו חשוב בשביל הכנופיה, הריהו בתור ביום ובשעה כששניהם ממונים על שירות השידור, האחד בחיפה וחברו בבירות, וכך נמסרת הודעה בלי ידיעת המשקיפים הגבוהים, ולא־חר המעשה אין נשאר שום סימן ממנו. אירוניים הסמים בשערות האו"מ נוחים למטרה זו עוד יותר, כי שם אין כל השגחה על האלחוטאי, ואת אותותיו, הנמסרים בכתב־סתרים, יכו־לים „שותפיו" לתפוס בגלים קצרים.

ידיעות מהעתונות העברית — לאויב

עוד מלה אחת על הריגול, שמטע־מים מובנים אי־אפשר לדון בו דיון מלא ברשימה בעתון. איוהוני האו"מ מובילים בכל סיטה גלוינות של עתר־גינו, וכך מקילים עוד יותר על מלא־כת הריגול של האויב. לעמנים אדם תמה: שידור הצהרים מבירות או מקהיר מביא ידיעות שהופיעו בעתו־נותנו בבוקר וסוכנויות־החדשות לא טלגרפו אותן לחוץ־לארץ. או יש ורדיו רמאללה מביא דברים, בשעה שבע בערב, שנתפרסמו בעתוני הע־רב. התשובה פשוטה: עתוניו, וב־ראש וראשונה „פלסטיין פוסט", נל־קחו לחוץ־לארץ במטוסי האו"מ, ומקץ שלשים דקה נמסרו למקום המיועד מן העבר הערבי. עסק פשוט ומחוכם, הלא כן?

(חלק שלישי ביום שלישי: אורח־חייהם ועבודתם של משקיפי האו"מ בישראל)

„אנשי מגע" למיניהם

את שדה־פעולתם של כמה ממש־קיפי האו"ם ופקידיו במזרח התיכון אפשר להגדיר כ„אי־חוקיות בגושפנ־קה בינלאומית של חוקיות", והוא מת־חלק לשלושה ענפים כלהלן:

א) הברחה — של סחורות ושל דואר כאחד;

ב) עסקי מטבע;

ג) והדבר החמור ביותר — רי־גול פעיל.

ההברחה היא עסק פורח ביותר; וכדי לעסוק בה, זקוק המשקיף לארגון שיעמוד מאחוריו. וכך, קודם כל, יש כאן מה שקוראים „אנשי מגע" בכל רחבי המזרח התיכון, והנקודה המ־אורגנת במיוחד מבחינה זו היא חיפה. אנשים אלה, נהגים, שוערים בבתי־מלון, בחורות בעלות שם מפוקפק, מוזגי־משקאות בבארים, ולרוע מזלנו — אפילו אחדים מבין קציני הלשר שלנו, וכן כמה סוחרים מנוסים. עוב־דים קבוצות, קבוצות. הסוחר הוא השו־תף המספק את המזומנים הדרושים, וכסף זה נמסר לא ש־המגע או אפילו במישרים לידו של המשקיף או הט־יס של האו"ם הנוגע לדבר. הסוחר מכיר את השוק, ומשהגיעו הסחורות, הריהו מוכר אותן ללקוחות, בשקט ובחשאי. אנשי המגע מסדרים את הר־בלת הסחורות. משדה־התעופה אל נוחים למטרה זו עוד יותר, כי שם אין כל השגחה על האלחוטאי, ואת אותותיו, הנמסרים בכתב־סתרים, יכו־לים „שותפיו" לתפוס בגלים קצרים.

ידיעות מהעתונות העברית — לאויב

עוד מלה אחת על הריגול, שמטע־מים מובנים אי־אפשר לדון בו דיון מלא ברשימה בעתון. איוהוני האו"מ מובילים בכל סיטה גלוינות של עתר־גינו, וכך מקילים עוד יותר על מלא־כת הריגול של האויב. לעמנים אדם תמה: שידור הצהרים מבירות או מקהיר מביא ידיעות שהופיעו בעתו־נותנו בבוקר וסוכנויות־החדשות לא טלגרפו אותן לחוץ־לארץ. או יש ורדיו רמאללה מביא דברים, בשעה שבע בערב, שנתפרסמו בעתוני הע־רב. התשובה פשוטה: עתוניו, וב־ראש וראשונה „פלסטיין פוסט", נל־קחו לחוץ־לארץ במטוסי האו"מ, ומקץ שלשים דקה נמסרו למקום המיועד מן העבר הערבי. עסק פשוט ומחוכם, הלא כן?

(חלק שלישי ביום שלישי: אורח־חייהם ועבודתם של משקיפי האו"מ בישראל)

תפקיד אנשי התעופה של האו"מ

תפקיד חשוב מאד בעסק זה כולו ממלאים אנשי התעופה של האו"מ, ולמעשה, הם הקפיץ העיקרי בארגון זה כולו, כי גם הם מוגנים על־ידי קישור־זרוע כחול ועליו אותיות לבנות „אומות מאוחדות". לפעמים, כמו שק־רה לפני זמן מועט, מגיע לשדה־התעופה בחיפה משלוח גדול במדה בלתי־רגילה, הפעם הוכנס לתוך תא הטיס בבירות, והוצא מתוכה בחיפה לאחר שמשקיפי האו"מ הנוסעים הל־כו להם, ובמכונית־מסא של האו"מ הגיע אל כתובת מסויימת ברחוב הנ־מל בחיפה. המשלוח כלל בעיקרו חפ־צים קטנים, עטים ובובעים, פוזמקי־ניילון, מיני בושם, מציתים לסיג־ריות, מצקמות, אך גם משי, שקשה להשיגו בישראל אלא שהגברות שלנו, מן הסוג של „עשירים חדשים", מוכרחות להשיגו, והאו"מ מציע את שירותו ברוב אדיבות.

הברחת מטבע

הסחורה העיקרית המוברחת מיש־ראל, הרי זה המטבע שלנו, שהוא פופולרי במדה יוצאת מן הכלל בל־בנון ובסוריה, ושם קיים ביקוש גדול מאד אליו. מלבד זאת מוברחים חצאה צרכי־מזון מסויימים, ולפעמים גם מכונות כתיבה. בשהדברים אמורים בסחורות, הרי זו בעיקרה תנועה בכיוון אחד — לישראל, ואילו עסקי המטבע פורחים בשני הכיוונים. הדו־לר יש לו שער גבוה בישראל מאשר בסוריה ובלבנון, ולעומת זאת, עסק בדוק ומנוסה הוא להבריח חר־סחורות.

דואר מחרץ לדואר

הברחת הדואר הריהי פשע חמור עוד יותר מפני שהיא מסכנת את בטחון מדינתנו. דואר זה נכנס ויר־צא בלי צנזורה. הסתנגנות כזו, שה־גיעה בעת האחרונה לממדים גדולים מאד, עושה לצחוק ולקלס את שיטת הצנזורה שלנו כולה, שהרי לא נוע־דה הצנזורה שלנו לשמש כאמצעי־מגן מפני שומרי החוק אשר בתוכנו, אלא מכוונת היא כלפי אותם המוע־טים שהם שכירים של מישהו, — כלפי אלה שמקבלים תשלום כדי שיגלו בארצנו את סודותינו החשו־בים ביותר.

וכדי להוציא „חומר" זה כולו אל

*) המשך המאמר מגליון יום ד'.

אינטרויו עם בן הכט

סיבות המשבר בהוליבוד

— מאת מ. מ. קינצלר, ניו־יורק —

הננו מביאים היום לפני קוראינו את החלק הראשון של אינטרויו עם בן הכט, אחד „משוני־העם" וגדולי האמצאות בתעשית הסרטים בהוליבוד, ואחד מא־בירי מלחמת עם ישראל לשחרורו במולדתו.

א־טרויו מעניין זה מוקדש לשני נושאים. לתעשית הסרטים האמריקנית שעברה עליה תקופת־משבר ולסרט שבן הכט מתכונן ליצר במדינת ישראל.

על הנושא השני — בהמשך שיפורסם ביום א'.

בעל האינטרויו, מר מורים מ. קינצ־לר, הוא מומחה לעניני קולנוע וסופר קבוע של כמה כתבי־עת, המוקדשים לענף זה. פעולתו בשדה הציונות תת־חילה בבלגיה, אשר שם ארגן את הקרן הקיימת, ערך את הבטאון הציוני „התקוה" ויסד את הסתדרות הצופים העברים „בר־כוכבא". בארצות־הברית נטל חלק פעיל בעבודתה של ההסתדרות הציונית, ובשנת 1943 הצטרף ל„הליגה האמריקנית למען א"י החפשית", ארגן כמה סניפים של הליגה במדינת ניו־יורק, והשתתף בבטאונה „אנסר" („התגובה"). — המערכת.

מזה כמה חדשים דנה העתונות בפ־רוטרוט בבעיותיה הכלכליות של הוליבוד, באותו מצב אשר יש קוראים לו „התמו־טות של הוליבוד". שעמים והסברים רבים לאין ספור ניתנו על־ידי אישים חשובים הקשורים בתעשית הסרטים, בן הכט, זה בעל המחשבה העצמאית, הסוחר העצמאי של ירידת הקולנוע, אשר מיעיו לא הרשה לעצמו לעבוד באופן אכסקלוסיבי השב־אולפן אחד בלבד, — מפיו אשמע בלי סבר (כך אמרתי בלבי) את התשובות הנכונות. תולחלתי לא נכזבה. מר הכט אוהב את חיי־ההתבודדות שלו, ולעתים רחוקות בלבד היה הוטל חרם על סרטיו, שהכריח גם את אולפני הוליבוד לנהות אותו. עבודתו. למעלה מחצי שנה לא הצו שום אולפן למי־סור להכט כתיבה של דאלוג לסרט. בינתים נצחו רעיונותיו והאידיאלים שלו. כיום עו־בד הנו שוב בשביל החברות הגדולות בהו־ליבוד.

עצמאות רוחנית

מה שמבדיל בינו לבין הטיפוס ההולי־בודי, הרי זו עצמאותו הרוחנית הבלתי־שכיחה, שכמעט אין דוגמתה בקרב אנשי הקולנוע. הוא לוחם ליושר ולצדק, בלי שים לב לתוצאות. תמיד ידבר בגילוי־לב. האנ־שים הישרים מכבדים אותו, ובאחרים אין הוא מתחשב, אפילו אם יהא נשקף לו חרם כלכלי וחברתי. כל יומיו לחם למען האמונים והנרדפים, בלי שים לב לגזע, לאמונה או לצבע העור. בימי מלחמת השח־ור של המחתרת העברית בארץ ישראל הי־א רק חמץ תמיכה. מלאה בארגון הצבאי ולאומי, אלא גם יסר את הבריטים בלשונו עד שזכה לתואר „אויב בריטניה מספר 1" מעל במת בית־הנבחרים הבריטי. באגב, ליה הוטל חרם על סרטיו, שהכריח גם את אולפני הוליבוד לנהות אותו. עבודתו. למעלה מחצי שנה לא הצו שום אולפן למי־סור להכט כתיבה של דאלוג לסרט. בינתים נצחו רעיונותיו והאידיאלים שלו. כיום עו־בד הנו שוב בשביל החברות הגדולות בהו־ליבוד.

בשל עצמאותו זו, לא הסכים בן הכט מעולם לעבוד עבודת קבע בשביל אולפן כלשהו. הוא מקבל תשלום בעד כל סרט לחוד, בין 75 ל־125 אלף דולר.

סיבות המשבר בהוליבוד

„מה שגורם למצב הנוכחי בתעשית סר־טים", פתח בן הכט, „הרי זה הנטיה הרעה מהוליבוד להתכחש לכל מאמץ של יצירה. הסרט שני גורמים עיקריים בו: הסופר והמ־נהל. עליהם לשתף פעולה, אם מבקשים הם ליצור מחזה. למבוגרים. המנהל חייב להבין, לקלוט את רעיונותיו של הסופר, אשר הוא, בכלות הכל, אבי הרעיון. והנה, שתי סבות מונעות שיתוף־פעולה זה:

ראשית, הצנזורה, אשר כל אולפן כפוף לה. היא מחניקה ממש את האמנות. היא שומרת על בערותם וחוסר־ידיעתם של ילדים. התוצאה היא שבעשרים וחמש השנים האחרונות לא התקדמה קולנוע מב־חינה שכלית. הסופר הממוצע, במשטר העב־דות הכספית השורר כיום, חסר־אונים הוא כאן. דרוש גאון כדי לצרוך את החומ־ר ולהעלות על יריעת הקולנוע דברים בש־ביל מבוגרים. וגאון, בידוע־לך, איננו מן הדברים השכיחים!

שנית, ה„בוסים" והכסף. ההתמוטטות הנוכחית היא תוצאה של חוסר אסתיקה. על הכל משקיפים מנקודת־מבט של מכירה. את תעשית הסרטים מנהלים כעסק לנכסי דלא ניידי, ולא מן הנמנע הוא שההתמו־טות הנוכחית תביא בסופו של דבר ברכה לתעשיה זו־כולה. צריך שתנטל מידם המיצרים, אנשי הממון, שאינם רוצים בשום חידושים מפני שבשבילם הסרט איננו אלא עסק, בשנות עבודתי הארוכות בשביל הו־ליבוד נסיתי להעביר חמשה־ששה רעיונות וכמובן שלא הצלחתי. אך תמורת זאת הם נתנו לי 100.000 אף־על־פי שלא בקשתי זאת.

כיום, כמעט כל הסוסרים הם אומרי הן, משחתי פעולה. מפני מה? כפני שהם מקב־לים שכר גבוה מדי. יותר שמקבל הסופר מן ה„בוס", יותר הוא מחזיק טובה לו, ותחות מעז הוא להראות את עצמאותו. לדעתי, מקבלים הסופרים שכר מוגזם, פי חמשה ועד פי מאה למעלה מן הראוי, ומבי־לא נעשים הם משועבדים.

לדעתי, אנשי־ממון ומיצרים רבים, שעני־יגם היחידי בסרט הוא הכסף, צריכים לעזוב את התעשיה הזאת. הם הם שבעטים הפ־סידו הבנקים המון כסף, יכך הרגו את האחוזה שהטילה ביצ־רנהב.

מה יש אפוא לעשות? לעשות סרטים בעד 300.000 דולר במקום 3 מיליונים דולר. במקום לכתוב מחזה לנוער בשביל קהל של ששה מיליונים איש, יש לכתוב מחזה למ־בוגרים בשביל קהל של שני מיליונים איש. כך יחסת הסיכון, והרווחים אפשר ויגדלו, ולא תעשית הסרטים היא שתתמוטט אז, אלא הבוסים.

„אנו זקוקים למהפכה בסרטים"

אנו זקוקים לתנועת התחיה בתעשית הס־רטים, צריכה לבוא מהפכה במהלך הייצור כולו. למעשה, מעולם לא נלחם שום סיפור־ראיינע בהוליבוד על־ידי סיפר. בכל כתב־יד משנים מ־50% עד 90%. הנה כיצד קורה הדבר. כותבים את הסיפור ומגישים אותו למיצר, שסוף סוף אינו אלא איש־עסקים. הוא מתעבר מיד. הוא מעמיד פנים של „מבין" בעניני אמנות, מכניס שינויים בלי סוף, בעזרת כתבנים „משתפי פעולה". כתב־היד מגיע לידו של המנהל, לאחר שעבר כמה תהליכים של ניקוי ושינוי, ואין המנהל יכול לדעת מה היתה כוונתו המקורית של הסופר.

הדרך היחידה לתקן את המצב, הרי זה להחזיר את המייצר לתפקידו הנכון — לס־ל המכניקה של הסרטים. מן הצד השני, חייב הסופר להסתפק בתשלום על בסיס של אחוזים, ולא לדרוש תשלום מראש".

— „אולם, מר הכט", הפסקתי את דב־ריו, „כיצד יעזור הדבר? כלום אין כל סו־פר, אפילו העצמאי ביותר, מוגבל בהכנסה במזומנים? ואם כן, כלום לא יוסיף לכתוב דברים שסולם מבחינה אמנותית, כדי למ־צוא חן בעיני קהל מסיים?".

„לא. יש הבדל בגישה. המייצר שאינו אלא איש־עסקים, רואה את הסרט כשהקנה גרידא. הוא מעונין בהכנסות על יסוד השי־קעת ההון. על כן יהא נוטה להיציא על סרט 3 מיליונים במקום 300.000. ככל שתג־דל השקעתו, כן יגדלו לדעתו הרווחים. הוא מעונין בראש וראשונה בעסקים גדולים. אבל אם ישלמו לו על בסיס של אחוזים, יהא אנוס להתחשב בהערכתם של המבק־רים ומחיר ערך אמנותי".

(המשך בגליון יום א')

אושר חוק המלוה

(סוף מעמוד א')

הוא אמר: „הננו רואים את המלות, בכל מאמץ כספי, שיעשה ע"י הממשלה מבחינה חיובית, ובתור שכזה אנו נתמוך בכל מאמץ כספי, שישה ע"י הממשלה או ע"י העם כולו על תפוצותיו. פה שכמובן מצער זוהי העובדה, שבשאלת המלוה, הזכיר שר האוצר, גם בדבריו בכנסת וכן גם בפני הועדה, את חלחץ הכספי, את דחיפות הזמן ואת החכרת לקבל החלטה מידית. אין זו שאלה של מלוה זה או חוזה אחר, זוהי שאלה עקרונית. אין להעמיד בשום צורה ופנים את הכנסת בפני עובדה של חתימה. יש לתת את האפשרות של דיון כללי ומוקדם.

בהמשך דבריו עמד בן־אליעזר על כך, כי החלק הראשון של המלוה שכבר ניתן, 35 מיליון הדולרים לחקלאות, יימסרו ביום מן הימים למוסד שאיננו ממלכתי וקמ־שלתי: הסוכנות היהודית. ומהי הערר־בה. שסוכנות זו תמלא את תפקידיה ללא כל קיפוח וללא כל סיבה כלפי כל אז־רח בישראל. שיריצה לעלות על הקרקע או לפחות משק? מה יהיה ביחס לכל ציבור של אזרחים, שאינו מיוצג בסוכנות היהודית? מה הערובה שלא תתעוררנה השאלות, הידועות כל כך יפה מן העבר, שאלות של מפתח ו„צבע"?

מה יהיה על מפעלים העומדים להווצר?

שר האוצר, מסר — המשיך בן־אליע־זר — כי כספי המלוה המיועדים להתישבות יינתנו למפעלים הקיימים כבר. ומה יהיה גורלם של אותם מאות ואולי אלפי מפ־עלים, העומדים לקום בארץ ע"י העלייה החדשה וע"י כוחות אחרים?

ומהו הבטחון, שכסף זה יחולק בצורה מתאימה בין הסקטור הקולק־טיבי והסקטור של הלימה הפרטית, שהרי שני הסקטורים גם יחד חיוניים להתפתחות הכלכלה בארץ.

יובטחו זכויות לוחמי המחתרת

אני מדבר בשם צבור אשר במשך חמש־עשרה שנים האחרונות עשה את המעשה הקונסטרוקטיבי, אשר הביא לעצמאות ישראל, צבור אשר ויתר על כל פעולה שהיא, שמטנה הוא עצמו יכול להבנות. סקטור זה, לאחר שהושג הנ־נאי הראשון של עצמאות, אשר בלעדיו לא היתה אפשרית כל תכנית בלכלית או כל דיון בתכנית בלכלית, רוצה בהבטחת אם כל הזכויות לאותם לוחמי המחתרת לשעבר. — אותם האנשים אשר נתנו שתים, ארבע, חמש, שבע ושמונה מש־נות חייהם במחנות הרכוז ובבתי הסוהר ואשר חרשו חריש עמוק מאד בחיי הפ־דינה הזאת. — סקטור זה תובע היום שתוף מלא גם במה שאתם, או חלק מכם, קורא מפעלים קונסטרוקטיביים, ובשמה זה הוא לא יוותר, כשם שלא ויתר בשמ־חים אחרים".

מיקונים: המלוה — פירושו שעבוד

מיקונים טען בדבריו, כי הפלה יביא לידי שיתוק הכלכלה בארץ („כשם שתמ־נית מרשל הביאה לידי לידול ב־8 אר־צות מערב אירופה) ודרש לגייס את הכספים הדרושים לפיתוח וקליטה אצל המוני העם היהודי בתפוצות ובלעי חיכו־לת בארץ.

צבי יהודה (מפא"י) הגן על המלוה והבטיח, כי לא יהיה קיפוח בחלוקת הכספים.

מר י. רוקח (כלליים) רוצה לראות „יותר חופש". קשיפוש בכספי המלוה והבטחה של הממשלה, כי ישתמשו בצנו־רות־המסחר המקובלים בקנית החטורות באמריקה.

מ. סנה (מפ"ם) מודה, שיש צורך בכסף רב אבל המלוה, לדעתו, נושא אופי פוליטי מובהק ויושנה סכנה של השתעב־דות כלכלית ופוליטית. הוא מציין את העובדה, כי במקרה שאנו לא נפלא אם כל. התנאים המפורטים בחוזה — בעיקר בק

ד״ר י. ה. ייבין

בדרך בואכה ציונה

...האוטובוס של „אגד", המוביל אותך אל הקריה אשר על גדות היר־קון, כבר נטש מאחריו את בית היתר־מים דיסקין, ואף את קוביות בתיה הקדמיים של ליפתא, שהיא כיום חלק „אינטגראלי" מירושלים העברית; והריהו אץ מעל נפתולי הכביש.

כל הטרשים האלה העלו עשב ופרחים — הדשא הראשון לאחר כל התמורה שחלה בגורל השטחים האלה ושעלתה לנו בדמים כה יק־רים... כל ההרים האלה ירוקים הם למראה; והרי בדין היה, לכאורה, שיהיו אדומים מחמת הדם הרב שנשפך כאן לפני שנה. אבל דם צעירי־ישראל הגבורים, שרווה כאן כל טרש וכל אמה של קרקע וכביש, מליפתא ועד לאטרון — דם זה נבלע בקרקע ללא שיור — ועתה הכל ירוק ומלבלב כאן בלבלובו האביבי של כל שנה ושנה. אכן, ברכה היתה בדם השפוך כאן הוא שלא כגורל דמנו שנשפך בכל אחר ואחר בעולם; כי שם, בגולה, מארת עולמים רבצה עלינו; וכל דמנו העצום, דם קדר־שינו וישישינו ותינוקותינו קלח כמי־שופכין בתוך ביב — לתוהו ולריק. ואילו כאן, לא בלבד הזרע שטמן הזורע בזיעתו הניב והיה לברכה, אלא גם הדם נתן תנובתו המבורכת: ראי־שית האדנות העברית... הנה עוברים אנו על פני קולוניה הנטושה והחר־בה. לפני שנה בדיוק — דומה, שרק תמול היה הדבר — התהלכו כאן ה„שקצים" היחפים, בני הכפר הרצ־חן, ובפאסם יהודי ממוצא הגישו כפם אל צוארם, תוך נצנוץ־עינים פרא ולטוש כפגיון, כלומר: דין כולכם לשחיטה, אל־יהוד — ובימים הקרו־בים! אך רצון החשגחה העליונה ודם גבורי ישראל — דם עולי הגרדום שהבריח מכאן את הבריטים, דם כובשי דיר־יאסין שהבריח־מכאן את הערבים, דם כובשי הקאסטל הסך את הקללה לברכה וסיכל את כל מחש־בות הרשעים. דרי קולוניה, כדלי עשרות רבות של כפרים ערבים אח־רים, אם עודם בחיים, הרי הרחיקו נדוד, כדרך שנדד הגרגשי מפני חילות יהושע בן נון; והרי הם משוש־טים בין אויהם בנכר ללא קורת גג ומשענ־לחם וטוענים יום יום ממרר־רות אותה, הקללה של הוית־פליטים שהיתה תמיד נחלתנו אנו — וכאן ידן של החייל הישראלי רודה באין מפריע... אל גמולות ד׳, שלם ושלם!...

...מכונינתנו חולפת על פני אבו־גוש; ערבים אחדים, מ ש ר י ד י תושבי הארץ הזאת, נוטים הצדה ומברכים בהכנעה, בסמוך לכביש מת־מוגגות שקדיות אחדות בלבלובן, משולות לכלות בשמלות־חופתן הצחר־רות. אכן, אין היכר לדם שנשפך כאן, ובמקום הדם — לבלוב...

ומשם והלאה, ועד לשער הגיא נוקרים את מבטיו שלדי המכוניות חזרונים לצדי הכביש על כל שעל. כל שלד חלוד־אדמדם כזה — זכרון לחיים יקרים שקופדו; זכרון לאנשים רובם צעירים מאד, שנשרפו חיים או נתרסקו או גוועו מיסוריהם בכ־

ב„קרית ספר"

יצאה לאור ונשלחה לחותמים חוברת כפולה של „קרית ספר", הרבעון לביבליו־גרפיה של בית הספרים הלאומי והאוניבר־סיטאי בירושלים, עם חוברת זו נכנס הרב־עון לשנתו העשרים וחמש.

החוברת כוללת במדור ביבליוגרפיה ישי־מת 730 ספר, שנדפסו בזמן האחרון בארץ ישראל, וספרים עבריים או ספרים בעניני היהדות שנדפסו בכל ארצות העולם. הביב־ליוגרפיה מחולקת ל־23 מקצועות. וכן כולל מדור זה תוכן מפורט של הפרסומים האח־רונים בכתבי־עת בכל הלשונות בעניני מדעי היהדות.

החוברת מסתיימת בהערות ביבליוגרפיות מאת י. ל. טיכו בקמברידג׳ מ. ע. אברמסקי פלונדון וד״ר קציבא ב. פוזנר בירושלים.

דור אויב שפלח את הלב. מה רב המחיר ששילמנו בעד הסיכתנו עם גולה ומשועבד לאומה העומדת בראשית אדנותה...

והנה כבר חלפה המכונית על פנא שער הגיא — ופנתה ש מ א ל ה. הכביש הישיר חסום, וידע אתה יפה, משום מה הוא חסום; שהרי הוא מר־ביל ללאטרון, „שטח האויב"...

המכונית עושה עתה את דרכה בלב הרי יהודה. ובהסתכלך בנוף הזה — ב א ב נ י ת ה מ ו ל כ ת כאן, בכל אשר תפנה, בצחיח, בקיר ההרים המתפתלים, בערוצים, בחתחתים, באסדים התקועים בשדות בבדידותם — שוב ניעור בלבך הרושם, שספגת אותו לפני כ״ה שנה, בדרוך רגלך לראשונה על אדמה זו: ז א ת ה א ר ץ, זאת היא ארץ־ישראל ה א מ ת י ת, ערש מלכותנו ועתיד מלכיותנו. מה שנמצא שם, בחופי הים — החולות, לבלוב הפרדסים המתוק — אינו אלא פרוזדור לטרקלין אינו אלא ה כ ר י כ ה. ההתרבות לספר החדור והקדוש; חספר עצמו — כאן, בטר־שים אלה, בציבורי הסלעים האלה, ב„תשפוכת הקללה הסלעית" הזאת שידו הציבילאיזטורית של עמנו הגאור־ני מסוגלת ועתידה להפכה לעדן ארצי...

•

אנו קרבים וחולכים אל חולדה. שכני החייל, שכבר נתנסה, כמסתבר, בהרבה קרבות, מצביע על שטח הגבו־עות מסביב ואומר:

— אין לדעת, מתי נצא מכל הבוץ הזה... שיחות, דיונים, דבר באצ״ל. הרי זה יכול להמשך שנים, לכל הרר־חות...

ואח״כ חוסיף, בהצביעו לצד צפון: — ושם עדיין שוכן הלגיון. מי יודע, מתי כבר ניסע לתל־אביב לא „בדרך בורמה", אלא בכביש הראשי, הישן...

ונשתתק.

דבריו המסוכחים של החייל (הש־גחתי בו, שידו אחת מדולדלת ואינה נעה כהלכה; משמע, שגם הוא „שילם את המחיר" בעד נצחונותינו ובעד מה שהגענו עד הלום בשיחור שטחי ארצנו מן ה„גרגשי"...) — דבריו המסוכחים העבירוני בבת אחת מן הרחיפה בין הזכרונות על הנסים והתשועות שנעשו לנו בשנה האח־רונה — אל המציאות הנוקשה, המ־עידה על כך, שמלאכתנו לא נגמרה בשום פנים ולפי כל הסימנים אינה עומדת גם להגמר בתקופה הקרובה.

ומציאות זו אמרה, שלאחר כל הגבורה הנפלאה של הנוער הלוחם; לאחר הנצחונות האגדתיים; לאחר שהוכחנו, כי אנו הכח החזק ביותר במזרח התיכון — מוסיף האויב לחנות ב ת ו ך ירושלים ואף מתכונן להפכה (את ירושלים שבין החומות...) לבירת מלכותו מזה ומזה לירדן; שהאויב חונה בלב הארץ בכל מקום ומקום, ואין לנו אף נקודה אחת מאוכלסת (פרט, אפשר, לגליל), שתהא מרוחקת מקוין יותר מעשרה או משתי עשרות קילומטרים (אף תל־אביב „הבירה" ופתח־תקוה ונתניה במשמע!); שכל הכיבושים המזהי־רים שלנו, ללא יוצא מן הכלל, הופ־סקו בהמצע, בטרם הבשילו את פרי המלא — הוספסי בראצון מ„ הינינו: אם ב ע מ ק א י ל ו ן ואם בסביבות רפיח, אם בירושלים ואם בנגב המערבי; ולאחר שנתגלה כי אנו ר ו ב מ כ ר י ע בכל שטחי הארץ משתי גדות הירדן — ולפי כל ח ו ק י ה ד מ ו ק ר ט י ה צ ב א י ם אנו לחבוע לעצמנו רבונות על כל ארץ ישראל, לרבות הגליל והנשב — לאחר כל אלה אין אני מעיזים לחבע לעצמנו אפילו בעלית על ארץ־ישראל המע־רבית לבדה. אפילו על ירושלים לב־דה; ועדיי אנו, ה„בונצ״ה שוויי״גים" הנצחיים מ ח ת פ ק ים ב„לחמניות בחמ־אה", דקיקות ודלות למדי — בבתרים ובבתרי־בתרים — ומרשים לאויב להשתולל בנו ב ש ע ר י פ ת ח־ת ק־וה בשוד בקר ובמעשי רצח — ומכ־ליגים.

...הנה מודיעים העתונים, שצבא ישראל נכנס לעין גדי בדרך הים. יודע אני עין גדי׳ זו, הנוה הנפלא בלב המדבר; השער למצדה האגד־תית, אך גם השער ליריחו. משם — בדרך הים — אך מהלך שעות מספר ליריחו;

מדוע לא ייעשה הצעד המכריע הזה? מדוע צריך הוא, השכיר הבר־טי, שרק אנו ודם גבורינו הרימונו אותו מ א ש פ ת ו ת, בהם היה נתון לפני השגת הערבים עצמם, ובהכריע־נו את יריבו המופתי בדם צעירינו — הרינו נותנים לו שעת כושר להת־רבות ולגדול; מדוע צריך הוא לשלוט בירושלים, לחלוש על ש ת י גדות הירדן — ואנו נצטרך להסתופף לדורות ב פ ר ו ז ד ו ר י ה של הארץ, בעוד הארץ עצמה נתונה ברשותו, ברשות הבדווי, מחריבה של ירושלים ומשמידו של גוש עציון? מדוע צרי־כה ה„דיפלומטיה" שלנו לשים לאל את הישגי הצבא ולהוכיח, שגם נ ס י ם מעטם ההשגחה, נסים לא ייאמנו — אין בכוחם להתגבר על מעלליה הרע הנהגה, האחוזה תסביך „בונצ״ה שווייגי" ללא מרפא?

לא ידעתי תשובה על שאלות אלו. עתה דומה היה עלי, שמחשבתי הקר־דמת על הקללה הרודפת אחרי עמנו בכל אחר ואחר בעולם ושנהפכה כאן לברכה — שמחשבה זו היתה מוק־דמת ואופטימית מדי. ודאי: לא הע־תי להביעה לפני אשתי, החייל הפצוע. אילו הבעתיה לפניו — ודאי שהיה אומר לי בביטול: אחה „דופק ציר־נות" — והדין היה עמו. כי משהו מן הקללה דחתם רודפת אחרינו גם כאן; ואם כאן אין היא חלה על התמוד־דותנו עם האויב, אם כאן נתברכו הדדים ידי יעקב בהנחתת מהלומות כבירות על כל אויביו העצומים — הרי כאן נצטמצמה קללה זו ומצאה לה קן נאמן — במוחות המנהיגים. כאן היא נתגלמה בשכל ה„בונצ״ה שווייגי", שאינו מ ע י ז להכריע, שאינו מעיז להסיק מסקנות ראויות לשמן ומציאות כח ישראלי עצום המסוגל לחלוש על כ ל א ר ץ זו, לא בלבד מים עד ים, אלא גם ממדבר עד הנהר. ומקלה זו, מקללת מוחין זו — מי יגאלנו ומי יחלצנו?

•

המכונית כבר נסעה עתה בלב „מדינת ישראל" — מ ע ב ר לרחובות. ירושלים היתה ר ח ו ק ה בין הריה — ירושלים כמו שהיא: מוזנחת, מוקפת אויבים משלוש רוחותיה — ומחכה ליומה הגדול...

שִׁירַת הַמְנַגֵּן בְּכִנּוֹר

אַשְׁרֵי הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב הַזֶּה. אַשְׁרֵיהוּ!
בָּא הַגֹּרָל הַטּוֹב, אַף נִתְקַיֵּם:
הִנֵּה לֶדֶת יִוָּלֵד, אָבִד יֹאבֵד.
נֹאמְרִים (פּוּת) יְוָתְרוּ — חֹק הוּא מִימוֹת אָבוֹת־עוֹלָם.
סְגֻלִּים, אֲשֶׁר הָיוּ לְסָנִים,
יְנִיחוּ בִּפְרִכִּידוּת שֶׁלָּהֶם;
וְכִמּוּהָם קְרוֹנִים וְחַסְכָּנִים, —
אַף הֵם בִּפְרִכִּידוּת שֶׁלָּהֶם יִשְׁכְּנוּ.
אֲשֶׁר בְּנוּ בָּתִּים לְסָנִים — מְקוֹמָם אָבֹד וְאֵינֶנּוּ.
שִׁסַּעְתִּי אִקְרוֹת שֶׁחוֹשֵׁף וְסָרַדְתִּם,
אֲשֶׁר שִׁתְּנֻמֵּיהֶם נוֹדְעוּ לְתִהְלָּה בַּפְּרַסְקִים, — —
אֲבָל מְקוֹמוֹתֵיהֶם אֵימוֹ?
חוֹמוֹתֵיהֶם נָפְלוּ אַף נִתְפּוֹרְרוּ,
מְקוֹמוֹתֵיהֶם אָבְדוּ וְאֵינָם —
כְּאִלּוּ לֹא הָיוּ מֵעוֹלָם.
אֵין אִישׁ שָׁב מִשָּׁם בְּזַרְזָה,
לְמַעַן יְסַפֵּר לָנוּ אֶת הַעֲבֵרוֹת אֲלֵיהֶם,
לְמַעַן יַרְגִּיעַ אֶת לְבוֹתֵינוּ.
עַד מְוֹאֲנוּ גַּם אָנוּ אֶל הַמָּקוֹם,
אֲשֶׁר לָשָׁם הָלוֹךְ הָלָכוּ.
אַתָּה לְבַדְּךָ לְשָׁמָם זֹאת,
וְהַנִּיחָה לוֹ לְחֶשְׁבּוֹ שֶׁל הַמּוֹעִיל לָךְ?
קַיֵּם מַאֲמָרֶיךָ בְּעוֹדְךָ בַּחַיִּים,
סוֹף רֹאשְׁךָ בְּמוֹר.
לְבַשׁ אֶבֶר שְׁקוּי רֵיחוֹת־בְּשָׂמִים,
מִבְחַר חֲמֻצֵּי הָאֵלִים.
הָרֵב עוֹד יוֹתֵר פַּאֲנוּנֶיךָ,
שֶׁל תּוֹנִיעַ אֶת לְבָבְךָ
וְסִמְּאָה לְךָ אֶשְׁרְךָ עַל אַדְמוֹת,
לְמִי מַאֲנֵי נַפְשֶׁךָ, —
עַד בּוֹא אֵלֶיךָ הַיּוֹם הַהוּא, יוֹם אֶבֶל.
כִּי אוֹזִירִים לֹא יִשְׁמַע אַצְמָתוֹ,
וּמִסְפַּד הַמֵּת לֹא יָשִׁיב אָדָם מִבּוֹר קִבְרוֹ. —
חוֹג אֶת יוֹם הַשִּׂמְחָה,
וְאֵל תִּשְׁבּוֹת בּוֹ שָׁכֵת!
כִּי רָאֹה: אֶת נִכְסֵי עַמּוֹ אֵין אִישׁ לוֹקֵחַ,
וְאִישׁ אֲשֶׁר הָלַךְ לָשָׁם, לֹא שָׁב אֲדָנָה!

(מיצירות הספרות של הממלכה הת״כ ונה)

הערת המתרגם:

השירה המצרית. שלא נשתייר ממנה אלא שריד מועט, אין לה שום משקל ושום קצב, ואפילו „הקבלת־האברים" (parallelismus membrorum), הנהוגה בשירה העברית, זרה לה. בנוגע לתכנו וסגנונו של השיר מת שלמה־מליאים אותנו כמה „יביים ובטויים שבו, שאנו מוצאים דוגמתם ברחבי הקודש: בספר איוב, בתהילים, בקוהלת וגם בכתובים אחרונים, בספר „חכמת שלמה". והגני לציין אחדים מהם: „כלה ענן וילך, כן יורד שאול לא יעלה; לא ישוב עוד לביתו ולא יכירנו עוד מקומו" (איוב ז, ט״ — י״); „ויגוע אדם ואיו׳ (שם י״ד, י״); „כי רוח עברה בו ולא יכירנו עוד מקומו" (תהלים ק״ג, ט״ז); „לך אכול בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך, בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך לא יחסר" (קוהלת ט, ז׳ — ח׳). וביחוד יש לציין את הפולמוס עם המ־טיפים לתנועות העולם הזה, שאנו מוצאים בספר „חכמת שלמה", היה בלי ספק יהודי אלכסנדרוני, שמן הסתם אחרונים, בספר „דברי כתובים אחרונים") פרק ו׳, וזו לשונו: „הבורעים יאמרו בלבם: ימי מגורינו עלי ארץ מעט ורעים, כי יגיע האדם יתום וירד שאול לא ישוב. לכן הבה נרוה עונג ונחת... נמלא בסננו יין ורקח ונמשח ראשים שמנים, נשלח ידנו לכל פרח ונמשח ראשית מקומו" (איוב ז, ט׳ — י״); הביטוי ללשון המקרא אנו מוצאים בהרבה מקומות בספרות המצרית, וכדאי הדבר לעמוד עליו במחקר מיוחד.

בז עזרא

הוד מעלתה המפלגה

עליה לפי מפתח וקליטה לפי כרטיס מפלגתי

פתגם עממי אומר: את היום היפה תכיר עם שחר. אך את המתיקות הצ־לדעת עוד זמן רב קודם שראינו את הכרמל ומאירות את הנוף המפואר של מפרץ חיפה.

שליח בא אלינו — לארגן את הע־ליה. חבר מפא״י. אחר באה עזרתו. גם הוא חבר מפא״י. אחר באה רעיתו של העוזר — להיות עזר כנגדו. אף היא חברת מפא״י. כשיצאנו לדרך, נבחר אחד מאתנו כממונה על השיירה — כמובן, איש ממפא״י. כשעברנו את הג־בול, קבלו את פני השיירה שני שליי־חים מיוחדים, אף הם אנשי מפא״י. כשעלינו על האניה, ידענו מראש שרב החובל יהיה מנאמני המפלגה. גם לא טעינו: היה זה ה„חבר" וילי.

עליה לפי מפתח

השתייכותו המפלגתית של אדם אין לה במקרים כאלה כל ערך. העי־קר שיהא ממלא את חובתו כראוי. ואם חובתם של כל הנ״ל היתה לשרת את המפלגה כראוי, הרי אי־אפשר היה להתלונן שהם זלזלו בחובתם. הימים היו ימי ערב בחירות בישראל, והיה הכרח לשלוח ארצה בוחרים מפא״יים במספר רב ככל האפשר. אנו, אנשי תנועת ז׳בוטינסקי, היינו בערך כ־20% בהסתדרות הציונית המקומית בשעה שנתארגנה העליה, ובבחירות לקונגרס האחרון קבלנו 16%. אך בשעת קבי־עת ה„מפתח" לעליה, ניתנו לנו 4%. הואיל והעליה היתה „סודית", לא מצא הדיון בשאלה זו, אם גם ערך התיעצו־יות ארוכות עם חברי כל שאר המפל־גות.

שאלו פעם ריבה, אם הבדידות חביבה עליה. „כן, — השיבה — בת־נאי שקש מישהו שאוכל להתבודד עמו". גם אותו שליח, כאשר בחר באנשים מתאימים להתבודדותו האידיליה, לא רצה בשום פנים שיפריעוהו בהתיח־דותו זו. ולא רק מפני שהבדידות נעי־מה כשלעצמה, אלא גם מפני שיותר שיריחק אדם מקולות אנוש, פחות נש־קפת לו הסכנה שיתעורר מצפונו.

בימים ההם תמימים היינו עזיין, והגשנו מחאה. נתברר שהמכסה של 4% נקבעה בהסכמתנו, ונרשמה בפר־טיכל שגם נציגנו חתם עליו. כשהצע־נו ברוב חוצפה שיוגד לנו שמו של נציגנו זה, נתברר ש„נפלה טעות". דרשנו לתקן את המעוות, והשליח, אשר עד אותה שעה הצטער „בכל לבו" על „אי־ההבנה", הצהיר לפנינו ש„לצ־ערו הרב" אין הדבר ניתן עוד לתי־קון. ואם נגסה (כך אמר) להגיש מח־אה לפני המרכז שלנו אז שלו בפארים או בירושלים, יחזור כלעומת שבא בלי לארגן כאן את העליה, והאחריות לתוצאות תפול עלינו.

לא הבינונו, מדוע צריכה העליה להכשל בשל דרישותינו הצודקות. או־לם הבינונו שיש בני־אדם הנכונים להכשיל את העליה, כשהיא עשויה להביא ארצה „חומר" בלתי רצוי למפ־לגתם. ועל כן לא התפלאנו כשמצאנו בארץ בני אדם שנכונים להכשיל את המדינה גופה, כשאין בלבם בטחון מוחלט שהשליטה עליה תהיה בידם. בני־אדם, שאינם מכירים מולדת אחרת מחוץ למפלגתם, ולא מקדש אחר מחוץ לראש מפלגתם. בני אדם שבעיניהם אין טעם לקיומה של המדינה אלא במדה שהמפלגה יכולה לנצלה. רש־נכונים לעשות למען המפלגה הכל; אפילו מעשה ישר.

המסתננים ארצה — מתקבלים בספסורט צהוב

בכל זאת „מסתננים" ארצה, וב־מספר לא קטן, גם מי שאינם „אנשי שלומנו". וכאן עומדים שלטונותינו על המשמר. לאחר השאלות הרגילות — השם, המקצוע, הגיל — שואל הפ־קיד הישראלי בחיוך על שפתיו: המפלגה? התשובה נרשמת בתעוד־תו של העולה. וכשיוצאים העולים מבית המכס, רבים מהם אינם יודעים שעם פסיעתם הראשונה על אדמת הקודש והחופש הוענק להם — פס־פורט צהוב.

אך עד מהרה יתברר להם הדבר, הלא יגסו למצוא קורת־גג למשפחתם. ועל כן לא התפלאנו כשמצאנו בארץ בני אדם שנכונים להכשיל את המדינה גופה, כשאין בלבם בטחון מוחלט שהשליטה עליה תהיה בידם. בני־אדם, שאינם מכירים מולדת אחרת מחוץ למפלגתם, ולא מקדש אחר מחוץ למועדון מפלגתם, ולא אל אחר מחוץ לראש מפלגתם. בני אדם שבעיניהם אין טעם לקיומה של המדינה אלא במדה שהמפלגה יכולה לנצלה, רש־נכונים לעשות למען המפלגה הכל; אפילו מעשה ישר.

המסתננים ארצה — מתקבלים בספסורט צהוב

בכל זאת „מסתננים" ארצה, וב־מספר לא קטן, גם מי שאינם „אנשי שלומנו". וכאן עומדים שלטונותינו על המשמר. לאחר השאלות הרגילות — השם, המקצוע, הגיל — שואל הפ־קיד הישראלי בחיוך על שפתיו: המפלגה? התשובה נרשמת בתעוד־תו של העולה. וכשיוצאים העולים מבית המכס, רבים מהם אינם יודעים שעם פסיעתם הראשונה על אדמת הקודש והחופש הוענק להם — פס־פורט צהוב.

אך עד מהרה יתברר להם הדבר, הלא יגסו למצוא קורת־גג למשפחתם. ועל כן לא התפלאנו כשמצאנו בארץ בני אדם שנכונים להכשיל את המדינה גופה, כשאין בלבם בטחון מוחלט שהשליטה עליה תהיה בידם. בני־אדם, שאינם מכירים מולדת אחרת מחוץ למפלגתם, ולא מקדש

מהנעשה

יוון

מועצת מלחמה בהשתתפות נציגי ארצות הברית ובריטניה

המשלה היוונית החליטה להקים מועצת מלחמה במקומו של רעד הבנה העליון. מסמכותה של המועצה החדשה יצמאו כל הבעיות הכלכליות, הסוציאליות והצבאיות הקשורות במלחמת האזרחים בארץ. עניני הפרופגנדה המלחמתית גרידא יהיו בסמכותו של המפקד הראשי בלבד, הפרשל פאפאגוס.

המועצה מורכבת מראש הפיגיסטרים, סגן ראשי כל השרותים הצבאיים וכן פשר מתוך בה הפיגיסטי לשמירת הסדר הצבורי. אלה הם החברים היוונים של המועצה. הרי מהיוונים משתתפים בה גם ראש משלחת הסיוע האמריקנית, האמבסדור האמריקני גריידי (הידוע לנו מתכניתו האנטי אמריקנית שלו) ראש המלמוד הזה הנו מנהלה של תוכנית הסיוע האמריקנית לאזרחים בארץ יהיו בסמכותו של המפקד הראשי בלבד, הפרשל פאפאגוס.

המועצה מורכבת מראש הפיגיסטרים, סגן ראשי כל השרותים הצבאיים וכן פשר מתוך בה הפיגיסטי לשמירת הסדר הצבורי. אלה הם החברים היוונים של המועצה. הרי מהיוונים משתתפים בה גם ראש משלחת הסיוע האמריקנית, האמבסדור האמריקני גריידי (הידוע לנו מתכניתו האנטי אמריקנית) ראש המלמוד הזה הנו מנהלה של תוכנית הסיוע האמריקנית לאזרחים בארץ.

— חוק מוכות הסבצבע.

לפי ההודעה הרשמית תולת הממשלה תקנות רבות במסוד החדש בתור מוסד המנהל את המלחמה בטרודים. עצה הראשון של המועצה הוא מכון לשיגויים מרחיקי לכת בהרכב הקצונות היוונית. עשרות קצינים שוחררו אחרים קיבלו מינויים לעמדות נבחרות ביותר.

צרפת

„טיטואיזם" מדעי במפלגה הקומוניסטית

המפלגה הקומוניסטית בצרפת מנערת את חגנה מכל אחריות בעד הופעותיו והבר אותיו של חברה המעיל עד עתה. מראשי המלומדים הצרפתיים, פרופ. פרדריך ז'וליוט קורי, המלומד הזה הנו מנהלה של תחנת הנסיונות האטומית בצרפת וגילה באחרונה שעבודות התחנה התקומו על מדי חשבון אותן החוצאות שהושגו לפני שנים בארצות הברית.

בהרצאתו בפני אגודת ידידי הרוח, בה מתחים נציגי העתונות האמריקנית את הגר רם המגיע והמשמעי, הכריז הפרופ. ז'וליוט קורי „שאחריותו בתור צרפתי לראשל לאר צו המגע ממנו למסור אינפורמציה כלשהיא לפדיון זרח על מהלך עבודותיו. בשיחות עם נציגי עתונים חזר פרופ. ז'וליוט קורי על אותה הודעה.

מנזכירה הראשי של המפלגה הקומוניסטית דיקלו הגיב על הכרזות אלה בעתון הקומוניסטי „הומניטה" כי בזין ש„אין אנשי מבין הקומוניסטים יכול להסתפק בהגדרת סתמית „מדינה זרה", מכיוון שאין קומוניסט המע מיד בשורה אחת את ארצות הברית עם ברית המועצות. כל אדם פרוגרסיבי יש לו שתי ארצות מולדת. ארצו שלו וברית המועצות. ארץ הסוציאליזם הגדולה."

בעקבות תיולקי דעות אלה שנפלו בין ז'וליוט־קורי לבין המפלגה הקומוניסטית בצרפת, תיולקי דעות המוגדרות בתעונות הכופעה של „טיטואיזם מדעי", נגלם שפו של פרופ. ז'וליוט־קורי מעמודי העתונות הקומוניסטית שהיתה עד עתה מעלה אח שם המלומד לעתים קרובות ובהבלטה מיוחדת.

„מפנקסו של פשיסטן"

תשובת בעל הדבר לראש הממשלה

א

נאום התשובה של ראש הממשלה בכנסת לא היה נאום של פרמייר. היה זה נאום פיסופי של ראש ממלכה, בעלת מומות מטליפריות מיסוסיות וברורות. לא היה זה נאום של מדינאי, „אשר רוב העם רוצה ביקורו", בצדק או שלא בצדק. בנוכחות של החברים שלא הסתדרותיים של הכנסת, ב"כ נציגי הממשלות הזרות וב"כ העתונות הער למים. — התעסק ראש הממשלה שלנו ב„ביסות הלבנים המלוכלכים" דמסאר ומפ"ם. הפרמייר עבר על לאו מפורש מחכ מה החיים של העם הרוסי, האומרת ש„אין להוציא את האשמה מהבית אל רשות הר בים". ברם, הפרמייר עשה זאת במדיד והוא יעץ לחברי הכנסת הלא־הסתדרותיים למהר ולהסתגל ל„מענה לשון" של „הועד הפר עלי"... בגאום הגידון, התגלה בכל שיעור קומתו הרוחני לא ראש ממשלה, אלא מי התגלה? — התגלה דימגוג מפלגתי. ורב הוא הצער. במעמד הפרלמנט הישראלי (הרבעון הראשון) הדיבון אין הסיום הקומונלרי הזה יכל לשמש פפתח (שוב מפתח.) אשר בעזרתו אפשר לפתוח את שעיים. וחסל. ואם תצינ שאיה מה נעשה בפני עסקן „הסתדרותי", הרי שיע לן לך מבלי לחשוב: —, „תנועת חרות היא חזק בנפשו של בן־גוריון. סיום זה כבר גרם לנו הרבה אסונות ובכלל זה גם ל„חו תת הקדוש". ללא הדיבון המקונלדלי (פס"מ החליפו את מקונלד הבריטי בסרגם תאו טלקי) לא היה מר ד. בן־גוריון נואם את נאומו הדמגוגי בכנסת. — נאום, אשר לא הוסיף כבוד לא לכנסת ולא לנושאו גם יחדיו.

ב

הפרמייר הגדיל עשה. בשסף הדיסקוסיה שלו ועשית חשבונות בהבל פיו גם „אומרי לאו". לא הסתפק בהשלכת שיקוצים אישיים לגבי חברי הכנסת שלא מקרב אנ"ש. ב„קסם" לשונו נגע הפרמייר במעמד אולם „קסם", באדם אחד, שאין לו הכבוד להיות חבר הכנסת. זה למעלה מעשר שנים. שאדם זה הציג גר לרגליו את חכמת החיים של הבן זקונים של גדעון הקדמון (עיין שופטים ט' ז' — ט"ז). הפרמייר בסער הויסקוסיה שלו נזכר בסופר אחד, שכתב פעם מאמרים תחת הכותרת: „מפנקסו של פשיסטן". נגלה מגד לקוראים: הפרמייר התכוון לעבדכם בן אמתכם. והערה זו, אשר יצאה בהבל פיו של חבר ה„בורסה" הסיפוסי משנת 1903, — היא הגורמת לכתיבת רשימה זו.

הפרמייר הצליח להלבין רבבים את פני התנועה, לה יש לעבדכם בן אמתכם הכבוד להשתייך: „בשורותיכם נמצא פשיסט ר"ל". לשמע האשמה הזאת כל אחד מאתנו מלא מרש פליאה. האם החטא „הפשיסטי" הוא חטאו הציבורי היחידי של רושם רשימה זו? הן היה זמן והאדון ד. בן־גוריון, וכת דלו האשימו בפומבי בעל הרשימה הזאת ברצח ד"ר ח. ארלוזורוב ז"ל. למי נאחז האדון הלז בנאומו „הקוסם". אשר נישא באולם „קסם", ב„קיסם" הפשיסטי ולא בקיר־הבד של הרצאת דבר זה מוכיר את שונאי ישראל אלה, הצועקים על היהודים שהם מושכי בריבית ושוכחים שהם גם זקוקים למצותיהם לדם של תינוקות גוי־ רים...

ג

פרם שלוח פונטיוס פילטוס, — הנציב הרומאי העליון ביהודה, — את אותו הגלילי למרומי הצלב, שאלו: „מה זאת אמת?". הנציב לא קיבל תשובה כל כך מפיו של ישו. כי קיימות שאלות „ארורות", אשר עליהן אין לקבל תשובה כלל, או שעלול השואל לקבל עליהן לא תשובה אחת, אלא תריסר. ואם על שאלתך האחת קיבלת תריס סר תשובות, הרי זה כאילו לא קיבלת אף אחת.

על השאלה: „מה זה פשיזם?" — עלול השואל לקבל תריסר תשובות לכל הפחות. הכל תלוי בפני מי תציג שאלתך. והיה, באם תציגנה בפני עסקן „הסתדרותי", הרי שיע לן לך מבלי לחשוב: —, „תנועת חרות היא פשיזם". וחסל. יופ מאד. ואם תציג שאלה זו לפני חבר מק"י (פ.ק.פ.), הרי קבל תקבל את התשובה הבאה: פשיזם בישראל, — זאת היא מפא"י. וקומוניסטן ממקור ישראל, אשר בורשה, בודפסט, בוקרשט או קוסיה, — יפרון בכלל פשיזם את התנועה הציונית כולה ומפ"ם בכלל זה. אחת היא ה„אלה". מרובות הן התשובות. כי מרובים הם הנש אלים... (בעיני חברי מק"י מפא"י היא חנו עה פשיסטית ומפ"ם — תנועה סרוצקים טית...).

ואם שאול תשאלו אח פי כותב הטורים האלה: מה זה פשיזם? — הרי תחת לקבל תשובה, הוא ישאל אח סיכם כחצי תריסר שאלות: „האם הצינול־סוציאליזם הוא פשיזם?", „מה דין המשטר, הקיים עכשיו בספרד, בפורטוגל, בארגנטינה, בדרום אפ ריקה?". מה דין המשטר הפילסוקסאי שהיה קיים בפולין לפני המלחמה?". „מה דינם של דה־גול, של צ'רצ'יל?" ו„מי אחוד עליך יו תר", הסוציאליזם בחין או הפשיזם פרנקו?" ותסיים את חצי תריסר הקושיות שלך בהערה שיש בה סן המרירות: המשטרים הפשיסטיים הקיימים לא הפנו את לוני התותחים שלהם לעבר ירושלים ולא הרעישונ. כשם שעשה כדבר הזה המשטר הסוציאליסטי הבריטי, ובשעה שב"כ ממשלת הלייבור גרמו לאזון „סטרומה", הרשתה ממשלת פרנקו, בעצם ימי המלחמה, לחצות את המיתרים ע"י אלפי פליטי ישראל. (מעירים אנו הערה זאת ללא כל רצון להגן על משטר ספרדי איזה שהוא.)

בשנת 1928(!) פירסם עבדכם בן אמתכם ארבע־חמש רשימות ב„דואר היום" של אי־ תמר בן אבי. רשימות אלו נשאו כותרת משותפת: „מפינקסו של פשיסטן". ברש מות הנ"ל, רק הכותרת היתה פשיסטית. בתכנן של רשימות אלו לא היה דבר וחצי דבר מפשיזם, אלא אם כן נקבל את הנחת שונ אינו ומנדינו, על המחשבה הציונית־הז־בו פינסקאית שהיא פשיזם. מאז פר סום אותן הרשימות עברו עשרים שנה. ולא סתם עשרים שנה. עבדכם בן אמתכם היה לאו־ר. בעצם עמד על פרשת דר־ כים ובאונינו עוד הד הירוות ממרתפים פפר־ ימים... לא רק אנשים (וביחוד בבל צעיר) מזכירים, בשנאיהם הפוליטיים את הפרפר, אלא גם תנועות פוליטיות. התולעת נהפ־ כת לגולם והגולם — לפרפר. לא הרי חפ־ שיזם בשנת 1928, כהרי הפשיזם, כעבור עשר שנים, עם זרוק המדיניות הבריטית את מוסוליני לזרועות היטלר. ביקש לע־ תידו של הפשיזם שגה לא רק הדל בסיפרי ישראל, אלא אפילו סופר בעל מוניטין מקצה חבל עד קצהו ואמיל לודביג שמו. הפשיזם האיטלקי ירד הפרוונה. ומה גור־ לו של הסוציאליזם הבריטי? האם הוא לא פתח באוון, הצ'רטיסטים, הטבאניות ומסיים בטבח חברון ובהרעשת ירושלים? ותאם תנועת העבודה בציון לא פתחה בא. ד. גורדון ומסיימת במשפט הידוע, בשיחופי פעולה מסוימים וב„תוקה הקדוש"?

ד

חדשים מספר, לאחר פירסום ב„דואר היום" של א. בן־אב"י את הרשימה הנ"ל בעלות הכותרת האומללה, עבר עתון זה לרשותו של זאב ז'בוטינסקי. בעל הר־ רים האלה הוזמן לשיחה עם העורך החדש. ז'בוטינסקי הביע את דעתו, בין היתר, גם על לפשיזם. נמסור בזה את תמצית דבריו. ראשית כל הוא הכריז על עצמו כעל בן המאה ה־19 במובן הפוליטי: פיזלון המנהיג מעורר בו בחילה; אין הוא רוצה להכנס בדיון, באיזו מידה הציל הפשיזם את איטליה ממלחמת אזרחים; בל נתערב בענ־ נים הפנימיים של עמים זולתנו; המשטר הפנימי של איטליה אם של רוסיה זהו ענינם של עמים אלה בלבד, עלינו להזהר מאינסר בנציות אידיאולוגיות, מכל העמים (פרט לע־ ישראל, כמובן) העם האיטלקי הוא האחיב עלי בעמים: הוא הפחות אנטישמי בעמים אגב, באיטליה עברו עלי השנים המאושרות שבחיי.

ז'בוטינסקי סיים את השיחה עם בעל רשימה זו בהערה הבאה: מעולם לא יחתי מקודה לאף אדם, אני מבקש את אדוני לבל יהיה מחבולל, ל„שמאל" הציוני, המשתמש במושגים לקוחים מזרים.

כה דיבר זאב ז'בוטינסקי. ועכשיו, משתו על צבי פיינברג הי"ד. אחרים מאתנו סרם שבחו את גרישקה (כך היינו קוראים לו מתוך חיבה) הוא הוציא ספר על מוסוליני. מיד עם פרוץ המלחמה מתנדב צבי פיינ־ ברג ונופל בחיית מצרים, בשעה שצבא מוסוליני משתדל לפלס לו דרך לבקעת הנ־ לוס.

בכינורפיה הציבורית הצנועה של עבדכם בן אמתכם ישנו, בין היתר, פרק המלחמה בריוך השלישי. בחודיש בישראל הוריד את הדגל האדום עם צלב הקרס מעל בניני הקונסוליות הגרמניות אשר בירושלים וב־ יפו. (אגב בפעולה השניה הצטיין במיוחד בחור אחד, אשר כעבור חדשים אחדים התפרסם שמו עד למאד. שמו של אותו בחור: אברהם סבסבסקי הי"ד).

בחודיש אלה, כלומר „ברית הבריונים", אירגנו את החרם על תוצרת גרמניה. (מר י. ליכטר הצטיין במיוחד בפעולה זו). במה שעמכם מודים שכל העסק היה „פור", כלומר הטלת גורל, איך נאמר שם אצלכם במגילה: „הפיל פור הוא הגורל". רציתי להטיל עליכם מסים והגרלות חובה. הנה למשל קראתי בעתוניכם בפורים זה, כי פורים — זה מלשון פור — גורל, ולכן יש לקנות שפרי גורל... אמנם, אינני יכול לש־ לול את הטענה כי ע"י מסים קשים אפשר להשמיד עם — אולם זה כבר עסק אחר, שכל שר איצר הנון אינו יכול להמנע ממנו.

— דבריך מתוים סנסציה גדולה, עניתי והוספתי: אין ברצוני לוסר לך את דעתי על עצם הענין, אולם הצהרתך עלולה לחו־ ל מהפכה שלמה. תרשה נא לי מר המן לשאול אותך שאלות נוספות בקשר להוי במדינתכם.

— בבקשה!

— האמנם נכונה חדעה שאהשורוש היה מלך ספש? הנכונה הרכילות" המתהלכת כאילו ראה להזמין את ושתי שתופיע לפנין ב„חלי בושת מיוחדת" וכאילו סרובה להסכים לכך הוא שגרם להדחתה מכסא המלכות?

— הרי לך עלילה שניה ענה המן. המ־ תאר הנך לעצמך שאשה „מודרנית" העלב מבקשה דומה... מה שקרה היה נעצם משהו אחר. יסורי יותר רציני יותר. זו היתה מלחמת נשים לזכויותיהן, ושתי התיצבה בראש התאגדות הנשים הפרסיות לשתי זכויות, והפגינה את מלחמת האשה הפרסית למען זכויותיה ע"י סירובה להופיע לפני אחשורוש. ואכן, אפילו מגילת אסתר שלכם מודה כי נמוקי פסק הדין על ושתי היו: „כי יצא דבר המלכה לכל הנשים לי־בזות בעליהן בעיניהן"... „להיות כל איש שורר בביתו", אחשורוש לגמרי לא היה כ„ש. הוא לא נתן לושתי „לעלות לו על הראש" ודיבא ללא רחמים את המרד המסוכן ביותר מרד הנשים. סיסמתו היתה: „להיות כל איש שורר בביתו ומדבר כלשון עמו" מיהו לחרוג את כל היהודים? שקר הדבר! כל מה שרציתי הוא, להטיל עליהם מסים. והרי אתם עצמכם מודים שכל העסק היה „פור", כלומר הטלת גורל, איך נאמר שם אצלכם במגילה: „הפיל פור הוא הגורל". רציתי להטיל עליכם מסים והגרלות חובה. הנה למשל קראתי בעתוניכם בפורים זה, כי פורים — זה מלשון פור — גורל, ולכן יש לקנות שפרי גורל... אמנם, אינני יכול לש־ לול שהתה תציג שאלות ואני אענה לך תשובות עליהן.

— טוב, ובכן ראשית כל, מה היה הרקע ל„חוקי הדעות", אם להשתמש בלשון עדי־ נה, שביגן ובין מרדכי?

— פשוט מאד! אני הייתי שר. הידע אתה מה פירושו של שרי? הידע אתה עד כמה צריכים לעמול ולהזיע עד שיכים ומגיעים לאותה דרגה? כל עבדי המלך, כולם בלי יוצא מהכלל היו כורעים ומשתחוים לי, ורק מרדכי האחד התעקש ולא רצה להשמע להוראותי. ואני שואל: יש משמעת או אין משמעת? יש „החלטת הרוב" שהכיר בי ונתן לי את הכבוד הראוי — או שהחל־ ט־ת הרוב אינה מחייבת? לא, לא יכלתי להסכים ל„פרישה" כזו, בשום פנים ואופן... אם אני שר הרי יכול אני לעשות ככל הי"לה על רוחי. אולי לא? הנה קראתי שגם אצלכם התבטא הרעיון המשפטי אי מישהו אחר כי שר יכול לעשות ככל העולה על רוחו משום שהוא בבחינת מלך... ומלבד זאת מה דרשתי בסך הכל — שמרדכי ישתחוה קצת... — מי זה אינו משתחוה לשר, כלום אצלכם כורעים ומשתחוים לשרים. הן, מבחינה פי־ סית והן מבחינה רוחנית. ולא רק לשרים, אלא אפילו לפקידים שלהם. אלא שאצלכם זה טבעי, זה בסדר, ופוף סוף כריעה זו גם משתלמת... ואילו כשאני דורש זאת — הרי מדביקים לי את הכינוי: רשע... חוצפר ממש — לומר על שר שהוא רשע. הוי הצנזורה, הצנזורה רבה היא בחמאה...

— ובכן מדוע רצית להשמיד להרוג ולא־ בד את כל היהודים?

— מהו פרץ הפן בנעקה. אני רציתי לארוג את כל היהודים, כפי שהצליחו בשעת שחרור הארץ מידי הגרמנים — במ־ קום לעורר את הצבור נגדם, כפי שהם עשו בחדשים האחרונים.

*

ספקותי נתחזקו ע"י נימוק נוסף, שהבא תיו לתשומת־לבם של חברי וידידי בתנועת האיגוד המקצועי. אין ספק, כי הנשק העיק רי באופוסיבה רפובליקאית נגד דה־גול צרי כה לחיות השביתה הכללית. הן זכו רים אנו כיצד סיכלה השביתה הכללית את ה„פוטש" הצבאי של קאם נגד הריפובליקה הויימארית בגרמניה והציגה אותו כנסיון הפיכה מגוחך. במקום לשמור על נשק יקר רעת עשו הקומוניסטים הכל כדי להקהלתו ע"י שימוש נפרו וללא צורך וע"י כך עוררו את דעת־הקהל נגדם ונגד ציבור הפועלים בכללו. זהו אחד המשגות החמורים שעשו הקומוניסטים וע"י כך החלישו לא במעט את כוחה ומעמדה של הרפובליקה הצרפתית.

מכל הטעמים הנ"ל לא נתקבלה על דעתן אותה סברה על אסטרטגיה המיוסדת על שני שלבים ראשיים — אופוזיציה גולליסטית ואו סנסיבה נגדית של כוחות הרפובליקה וה־ פועלים. בתנאים הקיימים כיום נראה לי הדבר מפוקפק שבעתיים. הסיכויים לתצלחת התכנית הזאת פחתו מיום ליום במשך כל השנה שחלפה. זהו פרי התכסיסים, שהקומ־ אינפורם כפה על הקומוניסטים בצרפת. תכסיסים אלה עוררו התנגדות נמרצת בחו־ גים הרפובליקאים לרבות הסוציאליסטים. הש־ מעת הקומוניסטים נמצאת במורד. במחנה הרפובליקאים, הסוציאליסטים וחברי האיגו דים המקצועיים הבלתי־קומוניסטיים גוברת התנגדות לחזית משותפת עם הקומוניסטים ולפעולה בה. יראו הקומוניסטים למלא תפ־ קיד ראשי. כאמור, הוקמה סשך השביתה הכללית ע"י שימוש־יתר לרעה וכתוצאה מזה פתחו סיכויי הנצחון במערכה.

אולם הקומוניסטים לא תפסו זאת עדיין והם מעשיכים במשחקם הפוליטי ביתר שאת בלי לראות את הסכנות הכרוכות בכך. הם מסייעים בידי הכוחות השואפים להסיל על צרפת משטר של דיקטאטורה אישית ומח־ לישים את הכוחות העשויים להגן על הר־ פובליקה מסני סכנה זו. כיצד להסביר הת־ נהגות מוזרה זו?...

ב.

האם אפשר למצוא סברה מתקבלת על הדעת להבנת תכסיסי הקומוניסטים בצרפת במשך 10 החדשים האחרונים? דומה עלינו כאילו החליטה המפלגה הקומוניסטית לע־ שות תכל שביכלתה כדי לסייע לעלייתו של משטר הדיקטאטורה האישית של דה־גול, שראשית מעשיו תהיה מלחמה עד חרמה נגד הקומוניסטים! מכל מקום ברור, כי תכ־ סיסים אלה של הקומוניסטים אינם עשויים להביא להם תועלת כלשהי. איך לתרץ קושיה זו? איך להבין דבר זה, שלכאורה אינו ניתן להסבר הגיוני?

הפתרון לחידה זו יש לבקשו, לדעתי, לא בצרפת כי אם במוסקבה.

השערה דומה הביע סיר סטאפורד קריפס בנאומו בפרלמנט הבריטי בנובמבר 1948. אמנם צדק בסברתו, כי תכסיסי הקומוניסטים נקבעים לפי הוראות הקומאינפורם, אך הוא טעה בהניחו כי ע"י כך שואפת מוסקבה להשתלט על מערב אירופה באמצעות „הגייס החמישי" הקומוניסטי שלה: צרפת חזתה זאת מבשרה והוכיחה בעליל, כי אין להשתלט לאורך ימים בדרך זו. דבר זה ידוע גם למוסקבה ובודאי אינה שוגה באשליות בני דון זה.

אין סיכוי לקומוניסטים להשתלט על צרפת

אין למפלגה הקומוניסטית בצרפת סיכויים להגיע לשלטון בדרך חוקית משום שהיא לא הצליחה ללכד סביבה אלא מיעוט קטן בלבד, וגם מיעוט זה השפעתו במדינה פוחתת והולכת. כן נבצר מכוחה לתפוס את השל־ טון בדרכים בלתי־חוקיות מחמת התנגדותם של שותרי הריפובליקה והדמוקראטיה וכן חוגים רחבים של מעמד הפועלים הצרפתי. ובמקרה שיעלה בידי דה־גול להגיע לשלטון, לא יהיה בכוחם של הקומוניסטים להוציא את רסן השלטון מידיו ע"י אופוזיציה נגדית. לפיכך אין כל יסוד מציאותי בסברתו הנ"ל של קריסיס: אין לתאר שום ציווף מסיבות, שיאפשר למוסקבה — לפי השערתו — להש־ תלט על צרפת בעזרת הקומוניסטים הצר־ תים. מהו, אפוא, סשר מדיניותה של המפלגה הקומוניסטית בצרפת?

את ההסבר יש לבקש בעמדתם הנוכחית של פליטי הקרמל השונה מהלך־רוחם בתקופה הראשונה לאחר הנצחון במלחמת־העולם השניה.

ליאון בלום הוא לא מנהיגה הותיק של התנועה הסוציא־ ליסטית בצרפת. הוא יוצרה של התיאוריה על „הכוח השלישי" שביכלתו לעמוד מול תקומוניסטים וזה־ גול גם יחד ולהגיע ע"י כך את הריפר בליקה בתפיסתה המערבית. תיאוריה זו שיחסוה בהתח־ לה לצרפת בלבד הסכה לתורה מדי־ נית כללית גם במדי־ נות אחרות מחוץ לצרפת וגם במדי־ ניות הבינלאומית, כתנתה של תורה זו אחת: אפשר למנע התנגשות בין שני הקצוות ע"י שמירת כוחו של הכוח השלישי, של כל כוחות הדימוקרטיה, של כל הסוציאליסטים שאין להן ענין ישיר בהתנגשות בין רוסיה לאר־ צות־הברית. צרפת הנה בשטח זה שנה־ניסוי עצום ויש עניין בכך שנכיר כיצד רואה את המצב אדם שעמד ועומד גם היום במרכז תיית הפוליטיים של צרפת.

א.

עוד לפני שנה או שנה ומחצה אמרתי באוזני ידידי: „האם עוקבים אתם היטב אחר המתרחש לנגד עיניכם? המבינים אתם את תוצאותיו האפשריות של המשחק הפוליטי המתנהל ע"י הקומוניסטים? דומה, כי הם עושים הכל ביודעים או בלא יודעים כדי ליצור באורח מלאכותי אויבה ציבורית יקו־ ר־ה פוליטית הנוחה להרסתקה גולים־ שיה. והרי גלוי וידוע הדבר, שאם דה־גול יתוס את רסן השלטון בידיו לא תהיה לו ברירה אחרת אלא להשמיד את המפלגה הקו־ מ־ונ־ספת בכל האמצעים החוקיים והבלתי־ חוקיים...

כיצד להסביר את הדבר, שהקומוניסטים לא זו בלבד שאינם עושים דבר כדי למנוע סכנה זו, אלא להיפך עושים כל שביכלתם להחמיר הסכנה ולהחשת השתלשלות עניינים זו?!...

כמה מידידי הבקיאים בשאלות הפוליטיקה הסבוכות השיבו לי לאמור: „אמנם כן, אולם אנשי מוסקבה הם חרדים ובעלי־ תכסיסים במדיניותם. בטרתם היא לתפוס את השלטון בידיהם; אך הם סבורים, כי הדבר יושג בי־ תר קלות אם יעשה בשני שלבים, ולא בדרך ההתקפה הישירה: בשלב הראשון יתמוס דה־ גול את השלטון בצרפת. אחר כך יתייצבו הקומוניסטים בראש תנועה רפובליקאית, שת־ מגר את משטרו של דה־גול. והרי יתרונו־ תיה של אסטרטגיה זו: אילו ניסו הקומו־ ניסטים לפתוח בהסתערות ישירה, כי עתה היו מבודדים במערכתם; אולם באופוסיבה נגד דה־גול ושלטונו יגררו אחריהם קואלי־ ציה שלמה — את הסוציאליסטים וחברי הת־ נועה הסינדיקאלית המקצועית וכן את הר־ פובליקאים מכל הזרמים והסיעות. והרי ע־ קר האסטרטגיה שלהם: תחילה השתלטות דה־ גול, אחר כך אופוסיבה נגדית, נגד דה־גול, בראשות הקומוניסטים, שיקומו לבסוף, בשר־ טות הידועות, את שלטונם הטוטאליטארי"...

בלבי דחיתי תמיד סברה מתוכמת זו. תכנית אסטרטגית זו שייחסו לקומוניסטים היתה בעיני מפוקפקת והרפתקנית מדי. דבר אחד היה ברור בה: השלטון יימסר תחילה לדה־גול, דבר זה נראה פשוט למדי. אולם הצעד הבא — העברת השלטון לידים אח־ רות — הוא המוטל בספק. כי הוצאת השל־ טון מידי משטר דיקטאטורה הרגיל להיזקק לכל אמצעי הכוח אינו מן הדברים הקלים. כידוע, הצלחת האופוסיבה נגד דה־גול מחיי־ בת תמיכת דעת־הקהל של חוגי העם הרח־ בים. וכדי שהתכנית תצלית תהיו הקומוניס־ טים צריכים להבטיח לעצמם מראש את תמיכת חוגי העם הרחבים, כפי שהצליחו בשעת שחרור הארץ מידי הגרמנים — במ־ קום לעורר את הצבור נגדם, כפי שהם עשו בחדשים האחרונים.

*

ליאון בלום

דה־גול מכשירו של סטאלין

מהי מטרת המדיניות הסובייטית?

מהו הלך־רוחם של אנשי הקרמל בשעה זו? מה מעסיקם כיום יותר מכל דבר אחר? עיקר שאיפתם אינה להעלות לשלטון את „הגייס החמישי" שלהם בצרפת או בכל ארץ אחרת. המשחק המדיני בו הם שקועים ראשם ורובם, הם תומכיהם וגרורותיהם, הוא המאבק שהם מנהלים בעולם כולו נגד „ארצות הברית".

כיצד לבלום את המדיניות האמריקאית בחלקי העולם השונים?

איך לסכל את תכנית מארשל?

איך לערער את הקשרים האמיצים הקיי־ מים כעת בין ארה"ב ובריטניה, בין ברי־ טניה וצרפת, בין אמריקה ואירופה המערבית, בין מערב אירופה ובין גרמניה? — הנה הבעיות העיקריות המעסיקות כיום את שלי־ טי מוסקבה. לאור הבעיות הללו אפשר למ־ צוא הסבר למדיניותה המשונה של המפלגה הקומוניסטית בצרפת.

במידה שהדבר נוגע לצרפת מהווה דה־ גול גורם שהדבר בסתרון חלק מהבעיות הנ"ל של המדיניות הסוביטית. עליית דה־גול לשלטון בצרפת עשויה לסייע לערעור הקשרים בין צרפת ובין ארה"ב ובריט־ טניה וכן להטלת פירוד רציני בין 5 מדינות אירופה השותפות לחוזה־ בריסל וגם במחנה 19 המדינות המש־ תתפות בתכניות לארגון הגוש המערבי.

דבר זה פותח אפשרות גם לסיכול תכ־ נית לפחרונה של בעית גרמניה במסגרת של „דראציה אירופית ולהכשלת תכנית מארשל המשמשת לה בסיס כלכלי.

אם הקומוניסטים הצרפתים מנהלים מדי־ ניות המסשירה את הקרקע לעליית דה־גול לשלטון, הריהם עושים זאת לא בטעות או דרך מקרה, אלא בהתאם לתכניותיה של מוס־ קבה ולפי הוראותיה הברורות. שליחי הקר־ מל נ„עשים המרוצים אלה לא כדי למגר את דה־גול מיד לאחר עלותו לשלטון אלא מתוך כוונה ברורה להשאירו בשלטון למען יסייע בלא יודעים להכשלת המדיניות האמריקאית ולסיכול תכניות הגוש המערבי והפרה־ציה האירופית־המערבית.

סטאלין תומך ביום בדה־גול משום שהוא בטוח. כי הלה ישמש לו בעל כרחו כלי־ שרת חשוב לקידום מדיניותה הנובחית של ברית־המועצות.

סברתי זו תיראה מפולפלת ואפילו פא־ ראדוכסאלית. יתכן. ברם, עיקר יתרונה הוא בכך, שהיא מסבירה דבר, שלכאורה אינו ניתן להסברה.

ג.

דה־גול נתמך ע"י סטאלין!?

יודע אנוכי, כי סברה זו תיראה דמיונית עד כדי גיחוך. גם זאת אני יודע, כי הצו־ רך למצוא בכל מחיר הסבר מתקבל על הד־ עת — שאולי אינו קיים כלל — עלול לדחים להביא אף אנשים בנוים עד גבול האבסורד. ואף־על־פי כן, ברם נשרבב כתפינו בתנועת ביטול, מוסב שנתבונן לפרשה סתומה זו. ראשית, עלינו לשאול את עצמנו: כלום לא נכון הדבר, כי כל מחשבתם וחכניותיהם של סטאלין וחבריו מרוכזות כעת במטרת המטרות — לבלום את המדיניות האמריקאית באירופה וביחוד חלקי העולם? אמנם מסרתם שזו עשויה להשתנות עם שינוי המצב ואני מייחל לשינוי כזה, שיפיג את המתיחות (סוף בעמוד ה')

בעולם

ארצות הברית

דיפלומט אמריקני להגנתו של פון־פאפן

בחוגים המדיניים באמריקה מרבים עתה לדבר ולכתוב על עדותו של מי שהיה שליחה של ארצות הברית לעניני הבלקן ג'ורג' אירל, במשפטו של פון־פאפן.

בעדות זו מזכה גורג' אירל (מושלה של פנסילבניה) את פון פאפן בהבטחת נייטרא־ ליותה של טורקיה. באותה עדות שבכתב כתוב בין השאר:

„בשנת 1943 ו־1944 עשה פון פאפן מא־ מצים להבטחת השלום בתור שליח מיוחד של הנשיא רוזוולט.

„מאמציו המוצלחים להבטחת נייטראליו־ תה של טורקיה הבטיחו:

1) מניעת תפיסתה של טורקיה ע"י הצבא האדום;

2) השתתפות אקטיבית של בולגריה במל־ חמה;

3) התקפה מכרעת ע"י טורקיה וגרמניה נגד קהיר אשר בתיאום עם התקפת של רומל יכלה לקבוע את גורלו של המזרח התיכון כולו.

ע"י מניעת השתתפותה של טורקיה במל־ חמה הרם פון פאפן תרומה רצינית לקיצור המלחמה ולהצלת חייהם של מאות אלפי אנשים מבין בני הברית והגרמנים".

גרמניה

(אור הכיבוש הרוסי)

הפסקת בתהליך ההלאמה וגביית פיצויי המלחמה

בכינוסם של הקומוניסטים הגרמניים באזור הכיבוש הרוסי נטסרה הודע על כך, שרוסיה הככיומה להפסיק את גביית פיצויי המלחמה ב„חמרים הנחוצים להמונים". הנחה זו נעש־ תה לטובתה של „הדימוקרטיה הפוזגרסי־ בית", של מזרח גרמניה כדי שתוכל להשתלב כראוי במפעל העזרה ההדדית הסלכלית שבין ארצות מזרח אירופה, הקרוי תכנית סטאלין.

בכינוס זה הופיעו, גם שליחים ברוסיה, ביניהם מ. א. סוסלוב, מזכיר הועד הפועל של המפלגה הקומוניסטית הרוסית שהודיע, כי יופסק גם תהליך ההלאמה על בתי־ רוחת האדמות כדי „לאפשר לאזור כיבוש הסובייטי שיבה לאיתנות כלכלית".

וולטר אולבריכט, האיש המכוהי שבמפ־ לגה הקומוניסטית הגרמנית פיתח תכנית של מדיניות כלכלית המזכירה בפרטיה את תקו־ פת הנ.א.פ. הרוסית בימי לנין.

ברלין

מצב המצור נמשך וכן נמשכת הספקת הצרכים של האזורים המערביים ע"י חיל־האויר האמריקני והבריטי.

חיל־האויר האמריקני פרסם עתה הערכת ההוצאות הכספיות של הקשר האוירי בברלין שעלה למשלם המסים האמריקני ב־119,702,000 דולרים. האוירונים האמריקניים הביעירו 780.963 טונות הדלק ו־87,757 טיסות מאז ה־26 ביוני אשתקד. האוירונים הבריטיים הביעירו 253,386 טונות.

ההוצאות האמריקניות אינן כוללות את הוצאות העברת הסחורות למקום האמראה וכן לא את מחירן של הסחורות עצמן.

קלעים ומסכים

בבימויו של פינקל מכינה „הבימה" מח־ זה לשם „המלך שאול" למכס צוויג. הצגת הבכורה תתקיים אור ל־15 במאי לרגל יום המדינה.

בתפקיד המלך שאול, שהוא התפקיד הראשי במחזה, ישחק פינקל. כן, ישחק במחזה ש. רודנסקי המשתתף כבר בחזירות.

משלחת אמנים בקיר

אחמול התיצבה בקיר משלחת מטעם אגודת האמנים ומסרה את מחאתה הנמרצת של האגודה על המסים הכבדים שהממשלה הטילה על הופעות אמנים.

כן גודע שראש הממשלה מר ד. בן־ גוריון הזמין אליו את ראשי „הבימה" ושוחח אתם על ענין „בערבות הגבר".

תחית האופרה העממית?

ליום שבת נקראו לאספה כללית כל חברי האופרה העממית לשעבר.

לפי השמועה עומדת אופרה זו שוב אחד מחבריה הזמר מאול גורין משתתף באופרה הישראלית, לחדש את נעורה עם הופעת „טוסקה".

הקרקס העברי הראשון

מר מאאו בעל קולנוע „קסם" ישעבר סיים בימים אלה את הכנותיו להקמת קר־ קס גודל בישראל.

לשם כך קנה הוא מאיטליה ציוד מלא של קרקס לרבות אהל ע

הסיבוב השלישי על גביע הכדורגל של הצבא

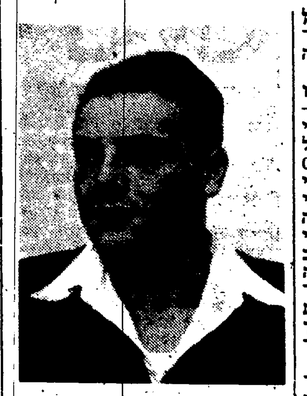
ישראל וייס

בשדה הקרב על גביע הכדורגל של הצבא נשארו 4 קבוצות: חיל־התחבורה, נבחרת בן־ציון, משטרה צבאית ומחלקת הייצור.

נוסף על 13 הקבוצות שנפלו בקרבות הסיבוב הראשון והשני, — נפלו בקרבות הסיבוב השלישי שתי קבוצות נוספות: נבחרת מיכאל שנוצחה על ידי חיל־התחבורה ב־8:0 (3:0) ונבחרת הזקן שנוצחה על ידי נבחרת בן־ציון ב־5:1 (3:1). שתי הקבוצות המנצחות (חיל־התחבורה ונבחרת בן־ציון) ושתי הקבוצות שלפי הגרלה לא השתתפו בקרבות הסיבוב השלישי (מחלקת הייצור והמשטרה הצבאית), — תפגשנה במישחקי חצי־הגמר. מחר תלחם המשטרה הצבאית במחלקת הייצור, וביום ראשון יערך הקרב בין נבחרת בן־ציון וחיל־התחבורה.

מישחקי הסיבוב השלישי, כמישחקי הסיבוב הראשון והשני, עברו בהצלחה רבה.

•

נבחרת בן־ציון, שסיימה את שורת הקרבות של הסיבוב הראשון ושל הסיבוב השני, — סיימה גם את מישחקי הסיבוב השלישי על הגביע.

בסיבוב השלישי היא לחמה בנבחרת הזקן שהראתה לה התנגדות נמרצת. אם כי נבחרת הזקן נופלת בטיבה מנבחרת בן־ציון; אם כי בשוורותיה אין שחקנים ידועי שם, כבנבחרת בן־ציון; אם כי אין לרוב שחקני נבחרת הזקן הנסיון הרב של שחקני נבחרת בן־ציון, — הראתה, במישחק זה, נבחרת הזקן כח תנועה, התקפה נמרצת ורצון קרב, העולה על זה של נבחרת בן־ציון. שחקני נבחרת הזקן ששו אלי־קרב, הם לא עזבו את המערכה. הם לא גרתעו גם ברגעים הקריטיים ביותר. וגם ברגעים שכבר ברור היה שאין כל תקנה לנצח את יריבה החזק, — המשיכו שחקני נבחרת הזקן בקרב, המשיכו להתקיף. הם התקיפו ללא הפוגה. אך התקפותיהם היו נתקלות בקיר הברזל של מגיני נבחרת בן־ציון — ישראל וייס ושניאור, וברצם המרכזי אי. באיחוד שם לאל את התקפותיהם ישראל וייס שבערגות רדה עד כל שעת המישחק על המשמר. הוא לא איפשר שהכדור אי־יגיע לידי שוער קבוצתו. רק פעם ופעמיים הגיע הכדור לידי שוער נבחרת בן־ציון, וויי[illegible] בכדור הוא הכניסו לשערו הוא.

נבחרת בן־ציון שיחקו שחקנים המופיעים לקהל הישראלי. רובם ככולם שחקני „ביתר". רק שניהם הם לא ביתרים: אחרון סידי („מכבי") ומתתיהו כהן („המועדון").

הקבוצה הורכבה: שוער: מזרחי; מגנים: שניאור, ישראל וייס; רצים: מתתיהו כהן, גמבש א׳, גמבש ב׳; חלוצים: בונדי, אברהם בונדנוב, אהרון סידי, נסים אלמליח, ורמש.

בנבחרת הזקן שיחקו רק שני שחקנים מופיעים: יהושע זליבנסקי וגרינוואלד („ביתר").

הרכב הקבוצה: יצחק משה; ברוך רובספי, מגדלזון; ציון, יהושע זליבנסקי, מורגנלנדר; קסלר, הראש, דניגר, גרינוואלד, ד. וייס.

•

נבחרת בן־ציון לא נתנה במישחק זה מה שיש ביכלתה לתת. היא לא הראתה מישחק כדורגל יפה. מישחקה לא הצטיין בסכניקה. היא רק שיחקה בתכליתיות. מגיניה הגינו וחלוציה כבשו שערים. ואמנם הם הצליחו ללכוד 5 פעמים את שער יריבם. ורמש כבש את השער הראשון בדקה ה־16 של מחצית המישחק הראשונה. באותה המחצית לכד בונדנוב שער ממסירתו של סידי (בדקה ה־35), ונסים אלמליח גם הוא ממסירתו שלי סידי (בדקה ה־41).

במחצית הזאת בעט דניגו מכת־עונש לרעת נבחרת בן־ציון, השוער עוצר ו...מכניס את הכדור לשערו.

ב־3:1 נסתיימה מחצית המישחק הראשונה. ובמחצית השניה מצליחה נבחרת בן־ציון ללכוד שני שערים נוספים. ורמש כבש שער ממסירתו של בונדנוב (בדקה ה־27), ובונדנוב, בבעיטה יפה בראש, כבש בדקה ה־41 ממסירתו של סידי את השער האחרון.

נבחרת בן־ציון ניצחה במישחק ב־5:1 שערים, ונבחרת הזקן — בעדגמת קרב ללא רתיעה.

ליפא לויתן

דה־גול מכשירו של סטאלין

(סוף מעמוד ד׳)

בעולם. יתכן, כי הסכם בענין הפצצה האטומית דיו להפיג את המתיחות של „המלחמה הקרה". אך אנו עוסקים כאן לא באמשרויות וסיכויים לעתיד לבוא, כי אם במצב הקיים בשעה זו.

זאת ועוד: הכשלת המדיניות האמריקאית בצרפת כלום אין פירושה הפרעה רצינית לרוב תכניותיה של ארה״ב באירופה, כגון תכנית מארשל. התרופפות הקשרים בין צרפת ובין בעלי־בריתה האנגלו־סאכסים, ערעור ברית 5 המדינות של האיחוד האירופי־מערבי ופגיעה קשה בתכנית הברית האטלנטית?

דומני, כי אין להשיל ספק כלשהו בהנחות אלה.

דה־גול לא יכזיב...

ואם צודקתי בהגדרת מטרותיה הנוכחיות של המדיניות הסובייטית — היש יסוד לשער כי דה־גול יהנו בהגיעו לשלטון בצורה המעייפת להשגת המטרות הללו?

אין לי כל ספק בכך. עברו של הגנרל הוא ערובה מספקת לעמדתו בעתיד. הזוכרים אתם את פרק־הזמן שקדם לנצחון במלחמה ומשך זמן־מה לאחר שחרור צרפת? ודאי תזכרו איך הגבילו דה־גול את הקשרים בין צרפת החפשית וצרפת המשוחררת ובין בעלות־בריתה האנגלו־סאכסיות. ואם רוצים אתם בהוכחות חדשות יותר — די להזכיר את הצהרותיו הפומביות של דה־גול לאחר הסכם לונדון ובמסיבות־העתונים, שהוא ערך לפני זמן־מה.

ברי, שהוא לא יכריז ברבים על התנגדותו למדיניות המערב, אך הוא ינהג בתקיפות ובהתרברבות כאשר נהג בעבר ויציג למע־צמות המערב תנאים קשים שיסרעו למעשה כפי שעשה בעבר, עד זכות הבכורה לצר־פת בפיקוד צבאי וזכות זרמה במדיניות עצ־מאית. הוא ידרוש — כפי שדרש בבר — את ביתורה המדיני של בן־גוריון. בעמדתו התקיפה יכנים רוח ניגוד ומוסר סובלנות ביחסים בין מדינות המערב ואירופה. תקי־פותו זו כרוכה אצלו בזכר בדולתה של צרפת המלוכנית והנאפוליאונית. זאין לא רב דרוש לאדם כמהו כדי לערער את יחסי האמון ושיתוף־הפעולה הבינלאומי בהם תלויה תקומת השלום בעולם...

כללו של דבר, סטאלין ושליחי הקרמל מעוניינים בהחלט להעלות אדם כדה־גול לשלטון בצרפת. כל מעשי הקומוניסטים בצרפת מוליכים למצב זה. מדיניותה זו של מוסקבה, שאינה עשויה כלל להביא את הקומוניסטים לשלטון בצרפת, עלולה להביא לעם הצרפתי רק משבר חמור ורוחני, כלומר: ליצור תנאים נוחים להשתלטותו של דה־גול.

במדיניותם זו מקריבים סטאלין וחבריו את האינטרסים של המפלגה הקומוניסטית הצרפתית ואפשר שהם מסכנים אם עצם קיומה — כל זה כדי לקדם את מדיניותה האנטי־אמריקאית של מוסקבה. מבחינו, זו גם המפלגה הקומוניסטית הצרפתית משמשת בידי הקרמל רק כלי־משחק על לוח השחמט הבינלאומי, ולכל היותר — רק חטיבה אחת בצבא הקומוניסטי הגדול המנהל את המערכה העולמית. וכלום לא מקריבים לעתים כלי־משחק אם בחטיבה צבאית, לטעון הנצחון הסתיים...

מוסקבה לא תהסס לעשות זאת כשם שהמפלגה הקומוניסטית הצרפתית אינה מה־ססת כלל להקריב לטען האינטרסים המס־לגתיים שלה את הדמוקראטיה הצרפתית ואת האינטרסים המפלגתיים שלה את הדמוקראטיה הצרפתית ואת האינטרסים של מעמד העובדים בצרפת.

דומני, כי הוכחתי מה שהיה טעון הוכחה.

גברה האנטישמיות בצרפת

(סוף מעמוד ד׳)

שמית והוצאות אנטישמיות צצים בצרפת גם ארגונים אנטישמיים, הנושאים שמות מעניינים למדי: „הועד להגנת זכויות האדם לקימום ולזכרי"(!) „ארגון אזרחים שנהיו קרבנות"(!) — ארגון אנשי ווישי לשעבר, — וכן התנועה הסוציאליסטית ה...דה־גוליס־טית, הנקראת רשמית „התנועה הסו־ציאליסטית של האיחוד הצרפתי".

*

יש להעיר לבסוף שבמחנה הנל־חם נגד האנטישמיות אינה קיימת אוירה של „שבת אחים גם יחד". להי־פך: קיימת „ליקא" — „הליגה נגד האנטישמיות" — וקיים ארגון חדש שהוקם ע״י הקומוניסטים, הנקרא „תנועה נגד האנטישמיות ובעד השלום". — ושני ארגונים אלה נלחמים זה בזה ומתקיפים זה את זה בעתונות.

אשר לתרופה הקלאסית נגד אנטי־שמיות — הציונות — הרי שזה ענין לחוד, ואין אני מתעכב במכתבי זה על המתרחש במחנה הציוני בצרפת. על כך — בהזדמנות הקרובה.

הרינו מודיעים בזה שהגשנו בקשה לעזירת ירושלים לקבל רשיון למכירת מש־קאות חריפים לשנת 1949, במחנות שלנו במו־שבה הגרמנית 113 ירושלים

אנשל שוכמן את אברהם פסטינגר

הגנבים פעילים

— מכיסו של נחום כץ ברחוב הירקון 17, נגנב ארנק ובו 80 ל״י, בנסיעו באחד האוטובוסים של „דן".

— אצל פנחס אפשנבך מפרדס־חנה נגנב ארנק עם 18 ל״י בנסיעו באוטובוס מספר 4.

מכיסה של הגברת מ. מגור מגבליה נגנבו 50 ל״י במזומנים בנסעה באוטו־בוס 43 מת״א ליפו.

נגנב ארנק ממשרדי קק״ל

שנינה בורקין, פקידה במשרדי הקק״ל ברחוב צבי שפירא, בת״א, התלוננה במשטרה, כי בעזבה לרגעים ספורים את חדר עבודתה נעלם מעל שולחנה ארנק ובו 140 ל״י.

נאסרו מתקוטטים

המשטרה מודיעה: שני חיילים ושלשה אזרחים נאסרו בליל פורים בת״א באש־מת קטטה במקום ציבורי. אחד החיילים נאשם גם בגירוי מאקדחו.

נמצא נשק במקלט

במקלט, בקאת החצרות ברחוב אלנבי, מצאו החושבים תת־מקלע ושתי מחסניות. תושב ת״א מצא ברחוב הרצל סנת טלמה מחסנית של „סטן" ובה 14 כדורים. בחיפוש שערכו שוטרים בדירתו של אחד התושבים בת״א נאסר צעיר בן 22, בעוון החזקת 37 כדורי־אקדח.

חיל ניסה לגנוב באוטובוס

חייל נתפס בקלקלתו, בשעה שניסה לגנוב את תיק הנהג באוטובוס „דן".

המקרה אירע בקו 4 ברחוב אלנבי. הנהג, שמואל אשכנזי, הרגיש בדבר וחצליח לתפוס את הגנב, שהועבר למשטרה.

ב״ח אני מקינין לקנות
מכונת טנדר
במצב טוב, של טון וחצי בערך.
ברוך צבי שור
ירושלים, בית ישראל, שוק חדש
רחוב בן־ציון 22, טלפון 3502

בתנועה

נציבות בית״ר ומפקדת „בני אצ״ל" — ב„מצודת זאב"

א. נציבות בית״ר והמפקדה לשכבת בני אצ״ל עברו מהיום לרח׳ הטלך גורג׳ 38, מצודת זאב, טל. 5678.

ב. „הבית״רים המעונינים לקבל פנקסי תלושים לתעודות בית״ר לשם העברת המפעל, יפנו לנציבות בית״ר במצודת זאב.

ג. תעודות בית״ר לשנת תש״ט מקנות זכות להשתתף בבחירות לכנוס העולמי של בית״ר שיתקיים בפסח.

ד. נותרו 11 ימים עד סיום הפעל הנגמר ב־29 לחודש זה.

באר־יעקב

ביום הרביעי, 16.3.49, התקייפה פגי־שת עולים שבה נידונו בעיות התישבות. בפגישה השתתפו ב״כ לשכות ההתישבות והקליטה המרכזיות.

ביום א׳, 20.3.49, תתקיים במועדון התנועה פגישה עם כל העולים המעונ־יינים בהתישבות.

פגישת אנשי גדוד 11 בת״א

במוצאי־שבת, כ״ה אדר תש״ט (26.3.49), משעה 7 בערב תתקיים באולם הישיבות של תנועת החרות, רח׳ צ׳רניחובסקי 17, תל־אביב, פגישת חברי ומפקדי גדוד (פלר־גה) 11 של הארגון הצבאי הלאומי לשע־בר במחנו תל־אביב. כל חברי ומפקדי הגדוד מוזמנים בזה להשתתף בפגישה זו. כל הזמנות אישיות לא תשלחנה — נא לראות זאת כהזמנה אישית.

אספת חברים ברמת־גן

ביום הראשון, י״ט אדר תש״ט, 20.3.49, תתקיים אסיפת חברים לקראת ועידת חר־סוד במועדון התנועה רח׳ בן־יוסף, בשעה 7.30 בערב. בה יראה ד״ר ש. פישלב על הנושא: „עיקרי מדיניותנו החברתית־כלכלית". אחרי ההרצאה — ויכוחים.

בבני־ברק

ביום א׳, י״ט אדר תש״ט (20.3.49), בשעה 8 בערב, יתקיים במועדון סניף התנועה בבני־ברק ערב עיון מוקדש לועידת היסוד ובעיותיה.

יראה חבר המרכז — חיים לנדאו (אברהם).

ישיבת ועד גרעין „שרוני"

ביום א׳, 20 למארס 1949, י״ט אדר תש״ט, בשעה 7 בערב תתקיים ישיבת חברי ועד גרעין „שרוני", בחדר מס׳ 16, במרכז התנועה. חברי הועד מתבקשים לדייק.

מפקדי היחידות בהם משרתים החיי־לים הנ״ל מתבקשים לתת להם את החופ־שה הדרושה.

ליל סדר בחיפה

כל המעונינים להשתתף בליל סדר מסורתי בחג הפסח, מתבקשים להרשם במשרד התנועה, רח׳ בן־יהודה 4.

אסיפות אזכרה ומחאה

ביום השבת, י״ח אדר תש״ט, בשעה 11 לפנה״צ, תתקיים במועדון התנועה, בשכ׳ התקוה, רח׳ כ״ט 2, אספת אזכרה ומראה על תלית שבעה מאחינו בני ישראל בבגדד. הנואם: אריה בן־אליעזר.

— ביום השבת, י״ח אדר תש״ט, בשעה 11 לפנה״צ, תתקיים במועדון בכרם התימנים, — המשך רמב״ם. בית אבהון — אספת אזכרה ומחאה, על תלית שבעה מאחינו בני ישראל בבגדד. הנואם: אריה לוין.

חגיגת פורים בגן הילדים בשכונת התקוה

ביום ראשון, י״ב אדר תש״ט, התקיי־מה בגן הילדים של תנועת החרות בשי־כונת התקוה חגיגת פורים. נוכחו בחגי־גה הגב׳ בגין, מר בצלאל פעיצור, מר יונדוף, מר שטרנברג והורי הילדים. הילדים הציגו, תוך שירה, דקלום ורקו־דים, את פרשת מגלת אסתר, מזיעות המן וכו׳.

הנוכחים ציינו בספוק רב את ההצלחה הרבה של החגיגה, אשר הושגה תודות לעבודתם המסורה של הגננות שרה לבני וחיה ליפשיץ.

שעורי ערב לעולי בולגריה

סניף ת״א מארגן שעורי ערב לעב־ריית לעולים החדשים מ„יצאי בולגריה.

ההרשמה כל יום עד ה־20.3.49 בין השעות 5—6 במועדון התנועה ביפו, רח׳ ע„פי, בית בוסס.

תחלת השעורים ביום ראשון, 20.3.49, בשעה 7 בערב במשרדי התנועה ביפו רח׳ ע„מי.

שכון ומשק עזר בחיפה

כל המעוניינים בשכון ומשק עזר בא־זור חיפה, מתבקשים לפנות ללשכת החיל, חיפה, רח׳ בלפור 11, לשם הרשמה. ספסר המקומות הפנויים מצומצם והרשימה תי־סגר בימים הקרובים.

בתנועה בירושלים

— ביום רביעי, כ״ב אדר תש״ט (23.3.49) יערך בקפה רחביה, רח׳ רמב״ן, נשף רקודים עם תכנית אמנותית עשי־רה. ההכנסות מוקדשות לטובת נפגעי המחתרת.

נשף־פורים גדול בחיפה

במוצ״ש, 19.3.49, י״ח אדר תש״ט, בשעה 7 בערב, עורכת הלשכה לנוחיל, נשף־פורים גדול . רחוב בלפור 11. בתכ־נית: רקודים — הופעות אמנותיות — הגר־לות — מזון — בר — הפתעות וכ׳. כרטיסים אשר להשיג בלשכת החיל, חיפה, רחוב בלפור 11.

אל באי קפריסין

כל באי קפריסין, חברי התנועה, נתבעים להרשם במשרדינו (משרדי התנועה, לשכות הלוחם והחיל, במועדונים) בערי ומושבות המדינה, לשם ריכוז החומר עבור הועדה שבחרה בכינוס האחרון. מוקיריות הסניפים ואנו בהרשמות הללו, מהתאם לחוזר האחרון של המחלקה הארגונית שבמרכז התנועה.

לאנשי גדוד 11 במעמד לשעבר!

קחברים מתבקשים בזה להעביר את הכתו־בות האישיות למינה (אליעזר) שדרות רוש־שילד 7, או ת. ד. 4164, תל־אביב. כפו־כן מתבקשים החברים להכין חומר (כתוב) מחיי הגדוד, בקשר למסיבה אשר תתקיים בקרוב. את החומר נא להעביר לפי הכתובת הנ״ל. על מועד המסיבה תבוא הודעה מיוחדת בעתון. כמו־כן תשלחנה הזמנות אישיות.

גרעין התישבותי של עולי קפריסין

הולך ומוקם גרעין התישבותי של עולי קפריסין. המעונינים מתבקשים להרשם (אי־שיה או בכתב) במשרד מחלקת ההתישבות, תל־אביב, רחוב צ׳רניחובסקי 17, חדר מס׳ 16. משה שיף, בשם הועדה היזומת

מועצת החיילים במחוז ירושלים

מתכנסת ביום השבת, י״ח אדר תש״ט (19.3.49), בשעה 4 אחה״צ במועדון ללוחם ולחייל (קפה פרבוב לשעבר), חברי המועצה מתבקשים לדייק.

ספורט

„קול ישראל"

יום ששי

07.45: „מה טובו אהליך יעקב"; 06.50: התעלות בוקר; 07.00: חדשות בעברית; 07.15: נעימות בוקר; 07.45: חדשות בער־ביה; 08.00: סיום. 11.30: „קול צבא הגנה לישראל"; 13.00: חדשות בעברית; 13.15: חדשות בערבית; 14.00: חדשות בעברית; 14.15: חדשות באנגלית; 14.45: „קבלת שבת"; סיום 17.00: חדשות בפרסית וסקירה פוליטית; 17.15: „שירים עבריים"; 17.30: „קול ישראל לנו־ער": „מעשה בשלשה נסיכים"; 18.00: חד־שות בעברית והודעות; 18.15: „היצירה המוסיקלית בת זמננו"; הכנית ז) קונצ׳רטו לוויולה ותזמורת; 18.45: „במערבות מדי־ניותנו"; 19.00: חדשות בערבית; 19.30: קריאות בתנ״ך בסעמי הקרא מפי יריאל עדאקי; 19.40: פרקי קריאה מתוך הספרות העברית בעריכתו של דב סדן־שטוק; 20.00: חדשות והכנית של „קול צבא הגנה לישר־אל"; 20.30: „קונצרט ליל שבת"; 21.45: סקירה שבועית באידיש לגולה; 22.00: חד־שות באנגלית; 22.15: חדשות בערבית; 22.30: התקוה — סיום.

„קול ירושלים"

07.00: פתיחה; 07.05: הודעות על התכ־ניות; 07.10: נעימות בוקר; 07.30: חדשות בעברית; 07.40: הודעות בעברית; 07.45: חדשות בערבית; 08.00: סיום. 11.30: „קול צבא הגנה לישראל"; 13.00: חדשות בעב־רית; 13.15: תזמורת „קול ירושלים"; נעי־מות חסידיות; 13.45: חדשות בעברית; 14.00: חדשות באנגלית; 14.15: חדשות בע־רבית 14.30: סיום. 16.30: הכנית „בבקשתך" למוסיקה קלסית; 17.15: „דע את האמ־נות"; 17.30: סיום. 18.30: הכנית ערבית; 19.00: „קול המגן העברי" — שיחור צבא ההגנה לישראל בירושלים; „עתון המגן בעל־פה"; 19.20: „ממגיניות העמים"; 19.30: חדשות והודעות מן הנעשה במחוז ובחסיבה; 19.35: נעימות בינים; 19.40: קריאות בתנ״ך בנוסח יהודי תורכיה; 19.55: פרקי חזנות; 20.05: קונצרט ליל השבת — תכנית מוק־דשת לזעירות בטהובן; חלק ראשון: 1) פתיחה „לאוגורה מספר 2"; 2) „אין קוסטה סומבה אוסקורה"; 3) „המגנן הבריאה"; 20.30: חדשות בעברית; 20.42: קונצרט ליל השבת — חלק שני: 4) סימפוניה מספר 9 ברה מינור, אופוס 125; 21.45: חדשות בערבית; 22.00: חדשות בעברית; 22.10: התקוה — סיום.

„קול ישראל"

יום שבת

07.45: חדשות בערבית; 08.00: „מה טו־בו אהליך יעקב" ונעימות בוקר; 08.15: חדשות בעברית; 08.30: סיום. 1.30: „קול צבא הגנה לישראל"; 13.00: חדשות בעב־רית; 13.15: חדשות בערבית; 14.00: חד־שות באנגלית; 14.15: סיום. 17.00: „תולדות המוסיקה הצ׳כית מימי הבנינים ועד כמסא־נה"; 18.00: חדשות בעברית והודעות; 18.15: „השבוע בתרבות ובאמנות"; 18.30: שירי לכת ושחול עבריים; 19.00: חדשות בערבית; 19.30: „במדיניות הבינ״לומית"; 19.45: פרקי היום בתנ״ך; „חזקאל כ״ח — כ״ו"; 20.00: חדשות בעברית; 20.10: „הס־פורט בארץ"; 20.15: הכנית „קול צבא הגנה לישראל"; 20.45: „מלוה מלכה"; 21.15: „מויקה לריקודים"; 21.45: סקירה יומית באידיש לגולה; 22.00: חדשות באנג־לית; 22.15: חדשות בעברית; 22.30: מוסי־קה לרקודים; 23.00: התקוה — סיום.

„קול ירושלים"

07.30: פתיחה; 07.35: הודעות על התכ־ניות; 07.40: שירים עבריים; 07.45: חדשות בערבית; 08.00: חדשות והודעות בעברית; 08.15: „שחרית לשבת": 1) סויטה מתוך „דיזו יואנאס" (פרסל), 2) קונצ׳רטו גרנדי בורגי מספר 2 (בך), 3) סימפוניה בסי במול (בך); 09.00: סיום. 11.30: „ק.ל צבא הגנה לישראל"; 13.00: חדשות בעברית; 13.15: אות זמן — „המורו הספרותי" — „ירושלים ביצירת הדורות" — סורת הכ־ניות ערוכה בידי ח. תורן בהשתתפות מ. בן־בראיל — קריאה; 13.30: „מאוסט" — מוסיקה לבלט (גוגו); 13.45: חדשות בעב־רית; 14.00: חדשות באנגלית; 14.15: חד־שות בערבית; 14.30: סיום. 16.30: אופרות שלמות: „ברמן" (ביזה) — מערכה ראשונה; 17.30: „קול המגן העברי" 17.45: הכנית „בבקשתך" לשירים עבריים ולמוסיקה קלה; 18.30: הכנית ערבית; 19.00: „המבדולי"; 19.03: „קול המגן העברי"; „בבית הנבבים"; 19.30: חדשות והודעות מן הנעשה, בבחינו ובחטיבה; 19.35: „ספרות במרחב ירושלים"; 19.45: פרקי היום בתנ״ך; 20.00: „בפאתי בעבר" — פלרים על משוררי ספרד ושו־רתם, מגשים פעמים בתודש ביד ד״ר א גרבל; 20.15: „צליל גיל"; 20.30: חדשות בערבית; 20.45: נעימות בינים; 21.00: תכ־נית „מלוה מלכה"; 21.20: הכרזמיטנו בנו־סת הנוגרי (שובר־מ); 21.45: חדשות בערב־ית; 22.00: חדשות בערבית; 22.10: מוסי־קה לריקודים; 23.00: התקוה — סיום.

לוח היום

יום ששי
י״ז אדר

פרקי היום בתנ״ך: יחזקאל כ״א — כ״ב; תלמוד: סוטה כ״ה; משנה: חגיגה א׳, משנה ד׳ — ח׳; פרשת השבוע: תשא; הדלקת נרות: עש״ק 5.29, מוצ״ש 6.30.

יום שבת
י״ח אדר

פרקי היום בתנ״ך: יחזקאל כ״ג — כ״ד; תלמוד: סוטה כ״ה; משנה: חגיגה ב׳, משנה א׳ — ב׳.

„הכובש"
בית ספר לנהגות בהנהלת המורה הותיק
אפרים רוזקר
תל־אביב, רח׳ דרך יפו־ת״א 19 (בסיפסה)
לחברי התנועה הלאומית
הנחה מיוחדת

חלון השבוע: יוראן
ברל יוראן
49 תל־אביב רח׳ גאולה 49
במשך עשרות שנים
בית הספר המיוחד למרבדים
לקניה בטוחה ומהימנה של
מרבדים פרסיים
תיקון וניקוי
קניה ומכירה

לשכת העולה וועדת התרבות שע״י תנועת החרות, סניף ראשון־לציון
במוצ״ש 19.3.49 בשעה 8 יתקיים באולם „המכבי" ראשון־לציון
נשף פורים חגיגי
בתכנית אמנותית — ג׳ז׳ — רקודים — פרסים — הגרלה — הפתעות וכו׳
כרטיסים להשיג במועדון ללוחם ולחייל ראשון־לציון, במרכז תנועת החרות רח׳ טשרניחובסקי 17, ת״א, חדר 4 ובערב הנשף — בקופה.

בקונצ׳ר 19.3.49 2 הצגות ב־ד וב־9 „ישה חפין"
בכצוע: נריה הוכיבסקיה, צפורה כהן, נעמי בת רחל פ. פיץ, ד״ר ר׳ רייך, שלמה יספיש, קדרה שטרנג וא. מינדלין
מתכנית: שירים מזכחרים חדישים וסופוזרויים
כרטיסים: משרד „כרטיס" אלנבי 31 ובערב ההצגה בקופה.
הונצרט לזמרה עברית אברהם מינדלין

נא לגזור את המודעה

מזכרת לדוד ת
מבני משפחתך וידידיך
בתמונות זעיר אנפין
סיכות וכוי
בחצי אמאיל, באופן צבעוני, לפי כל צלום
מ. גוטזליג
תל־אביב, ר׳ גאולה 25
פתוח מ־9 עד 9.
קבלת הזמנות לירושלים: ביום שני, 21.3.49, אצל ב״מ לבנים איזק, רח׳ הירד קומה ב׳, בית ליפשיץ.

חשוב לאם ולילדן
ביום א׳ 20.3.49
תפתח חנות מיוחדת
לנעלי ילדים
טפול אינדיבידואלי אדיב
בכל לקוח
מומחינו לשרותכם
התיעצות בלתי מחייבת
נשמח לבקורכם
נעלי „אריה" בע״מ
ת״א, 2 רח׳ פינסקר 2 מול מוגרבי

בקשר לידיעה בעתונים, ברבר מכונות כתיבה שנגנבו לפני 3 חדשים בת״א
ונמצאו בחנותו של מר א. נין־נון בחיפה
מודיעים, כי הפירמה קנתה מאנשים, שהציגו עצמם כעולים חדשים, חיילים בחופשה „שקבלו זה עתה חפציהם מהגמל" והגישו תעודות, שהוברר אח״כ כי היו מזויפות ועובדו בית המסחר הוטען. יש לציין, שקניה זו נכללה בדו״ח החדש, שהגיש העסק מדי חודש למפקח על המלאי, וכשנשאל בעל העסק הודיע למשטרה על הקניה ושלח פקידה להחזיר מכונות מלקוחות, שקנון ברשיון המפקח על המלאי, כדי למסרן למשטרה.

מדריך לכל

תל־אביב

קניה ומכירה

רהיטים במחירים זולים ובאיכות משובב חת, ארונות, מזנונים ב־4 דלתות, שולחן וכסאות, מוכנים ובהזמנה. אדריכל הורוביץ ת״א, חובבי ציון 7, תחנה ד—3 אחה״צ.

מכירות בהזדמנות של שטיחים פר־סיים, רוזנפלד, בית מסחר מיוחד לשטיחים, תל־אביב, אלנבי 23.

כל סוגי רהיטים מערכת רהיטי וחסצי בית, קונה ומקבל בקומיסיון, תועלת שלך, רח׳ יוסף הנשיא 4, ת״א.

אנשי התנועה קונים את רהיטיהם רק אצל **דרזנר**. הרהיטים מודרניים ומשובחים מכל הסוגים. רהיטי משרד, מרפסת ומטבח. מרכז בעלי מלאכה 4, מול תחנת האוטו מס׳ 13.

שטיחים מכל המינים מציעה החנות המיוחדת לשטיחים. בליבוים, רח׳ שינקין 17, ת״א.

מכונות כתיבה: תקון, נקוי, מכירה וקניה אצל **חיים שושני** לילינבלום 38 ת״א, טל. 4480. מחירים נוחים ובאחריות. גם מכונה עברית „מרצדס" גדולה למכירה.

המהוה הראומי והגרזות ממשי־תית משלמים מחיר הכי גבוה. המלוה העממי הוכיה 10000 ל״י מוכרים במומנטים ובתשלומים, הרצל 10 — חדר 11 — ק. ב.

למכירה (בלי תוך) בית בן 2 חדרים ונוחיות ומרפסת סגורה בשכ׳ התקוה א׳, לפנות ת. ד. 1878 עכור ק. א.

ואחרון אחרון...
הזמנויות בשטיחים פרסיים, שטמפף, תל־אביב, הס 1.

עבודה

שעורים בפסנתר. שרה צ׳רני (ממכון איידור אפשטיין, דרום אפריקה). רח׳ הירקון 67, קומה ב׳, סמוך לצבא האדום.

שעורים באנגלית על ידי מורה מדרום אפריקה. עזרה לתלמידי בית־ספר וגימנסיה.

דרושים סוכנים להפצת תוצרת ביח״ר למיצים וריבות בכל חלקי הארץ. לפנות: ת. ד. 5084, תל־אביב.

מומחה לתקוני כל מיני חרסינה של סולאלס. בהזמנות לפנות המלך ג׳ורג׳ 7 ל„המתקן".

דירות ומגרשים

עיה מאמריקה מחפש חדר או מקום מגורים אצל משפחה. אפשר עם כלכלה. להודיע, רח׳ צ׳רניחובסקי 7, חדר 4, ת״א.

להשכיר דירה בת 2 חדרים עם נוחיות על יד ככר דיזנגוף, לפנות: מפעל ובנין, בלפור 3, משעה 7—3 אחה״צ.

להשכיר
חנויות לתעשיה, מסחר והחסנה לפנות: מיכאל נאמן שדרות רוטשילד 2, טלפון 5173

סנסיון זהצמן, רח׳ הרצל 44, חיפה.

החיים
שקלרק, אלנבי 64
מודיע ללקוחותיו ששוחרר מהצבא ומקבל שוב הזמנות
עבודה ממדרגה ראשונה

קולנוע אסתר, תל־אביב
במוצ״ש 19.3.49 ובמשך השבוע
הסרט ההודי הגדול
ארוכה היא הדרך
(האנג איין דער זועג)
ורשה — סרבלינגקה — מחנות המיכוז — מדינת ישראל
בל תעדר נפש בישראל מלראות סרט זה
כובש הלבבות
3 הצגות ליום: 9 — 7 — 3.30

קולנוע מגדלור, תל־אביב
שבוע 6
הסרט הרוסי המוסיקלי והצבעוני
סיביר ארץ הפלאים
בהשתתפות דרזיז׳יקוב, ראדינינה
3 הצגות ביום: 3.30 — 7 — 9

קולנוע אורון, תל־אביב
שבוע שלישי
זיון לפרי חיבורם אדרה — אלקסנדר סמית
הרפסודיה התכולה
היצירה האלמותית שהחדירה להמונים בישראל את צלילי המוסיקה של גרשוין
הזמנות ובחנות בטלות
3 הצגות ליום: 3.30 — 7 — 9.15.
היום 18.3 ב־3: הרפסודיה התכולה
ביום ראשון 20.3 בשעה 11 לפנה״צ:
הרפסודיה התכולה

קולנוע אופיר, תל־אביב
שבוע שלישי
הסרט הגדול שזעזע את העולם, כולו
רומא, עיר פרזות
לרוברטו רוסליני
בהשתתפות:
אנה מאניאני — אדדו פאבריזי
קולנוע אלנבי, תל־אביב
שבוע ששי
אמבר — אמבר — אמבר
אמבר אמבר אמבר
שלש הצגות ליום: 9.15, 6.30, 3.30

קולנוע מוגרבי, תל־אביב
שבוע שני
אגדת האשה שפלשה לתחומי אדם, עוקר הרים, מעתיק נהרות ופורץ מנהרות
עוקר הרים
ג׳ון ויין — ז׳רדין דיי
מגוף חבל ותגופה של זרועות עולם
בסערת צבעים סבעיים
שלש הצגות ליום: 9.15 — 7 — 3.30

קולנוע זהר, תל־אביב
במוצ״ש 19.3, יום ראשון 20.3, יום שני 21.3
אודליה הגאה
יימן סוקס
בימים שלישי 22.3, רביעי 23.3 וחמישי 24.3
1. אות זהבי
2. צייריי השטן
במוצ״ש שתי הצגות בשעה 8.15—6
בימות החול 3 הצגות 3.30 — 7 — 8.30
בימים ראשון ושני 3 הצגות 3.30, 6, 9.45

ירושלים

מכון הקלטה, מוסיקה, שירה ודבור, הזמיר ר. כהן, הרצל 435, ירושלים.

חשוב! קניה ומכירה של כלי זהב וכסף, רהיטים עתיקים, סטנדרים, שטיחים, תמונות, חפצי אמנות, חרסינה, כלי זכוכית, ארונות ברזל, מחירים טובים. **וולוביץ**, רחוב הנביאים, מול „בקור חולים", טלפון 3559, ירושלים.

קפה „עציון" (מקודם סיפי) רחוב הרצל, ארוחות צהרים וערב הטובות ביותר ב־350 מיל.

רקורד, בית חרושת למטות וספות ברזל ופולה, וכל מיני מטות ילדים וחדרי מטות. **האחים בנא**, רחוב מזכרת, פנת אגריפס, ירושלים.

ספנתרים ודרין קונה ומוכר סוכנויות ו. גוטנסקי, רחוב רוחמה, בנין מלון בבר, מול משטרת מחנה־יהודה, בין שעות 4—6 אחה״צ.

מלון ומסעדה „בן־יהודה", רחוב בן־יהודה, הכניסה מרח׳ לונץ, טל. 2176. מטבח מזרחי כשר. מחירים נוחים.

מקור הדירות, דירות ועסקים שוב להשיג אצל: „פלג", רח׳ אגריפס, בנין מן־בורגמן.

בית מלאכה לנעלים, מקבל הזמנות לתקונים. מחירים נוחים. יחזקאל מזרחי, רחוב אגריפס, בית שקר, על־יד „עזון".

קפה עדין, קלית וטחינת קפה וכל מיני תבלים. ירוש

צילומי בזק מאולם הכנסת

...קרוות מבטו של „צלם" התחילה ישיבת ... להיות מענינת רק בסוף.

...ון היה זה מחזה מיוחד במינו, כאשר ... הכנסת החליט לסתע לערוך את האב... ...לו... הסספלים. „מי בעד בספסל הרא... ...מי נגד בספסל הראשון?", „מי בעד ...ספסל השני?" וכו', והיה כלבול רב וטער... ...ר בתרמת־הידים וטעויות בספירה. עד ...ר אחר העיר באוזני שכנו: „כמה טוב ...ר כאן, באולם הכנסת, ב"כ של הבנק ...ר ...ר. שכן אילו היה רואה כיצד אין ...ר ...ר עומדים לספור עד 120, ודאי היה מחסם ...ן לתת לנו אשראי של מאה מיליון דולר"...

•

...ר הישיבה היה בסוף ממש: כאשר לפתע פתאום עלה ראש־הממשלה — לפי הזמנת יו"ר הכנסת — והודיע על סדר־היום של הישיבה הבאה, בסי שהוא נ ק ב ע ע"י ראש־הממשלה. בספסלי האופוזיציה הגיבה הרתיחה עד לגי קולות־השיא. מאימתי זה קובעת וכוחה הממשלה סדר־יום על הכנסת, שאפילו לדברי ...ר ...ר המשלה היא מוסד עצמאי וסוברני. ...ר ...ר הרחרחים המרובים על היציע — ביניהם ...ר ...ר מעבר־לים — יכלו לחזות וגם להאזין ...ר ...ר בסספלי האופוזיציה הגיבה מאד בין מר מנחם בגין, ומר בן־גוריון.

— לממשלה אין רשות לכפות סדר־יום ...ר ...ר קורא מר בגין.

— ...ר ...ר לנו רשות ואנו נקבע — משיב בן־גוריון ברתחה.

— אין לכם רשות — הכנסת היא ...ר ...ר בגוריון.

— יש־יש רשות וכך נוהג גם להבא — מת... ...ה בן־גוריון.

ומשהו מספסלי מפ"ם מסיל קריאה לאולם: „זהו פוטש".

...ר ...ר ומשתלם על הסערה בהודעה פסק־ ...ת ...ת: הישיבה סגורה.

...ר ...ר ...ר סיפא של הישיבה אתמול, שהיתה כולה מוקדשת לבעית המלוה, היתה, בעונג־ ...ר ...ר, די משעממת. לא מרבית הנואמים ...ר ...ר לומר, את אשר אמר פעם סטודנט ...ר ...ר באוניברסיטה, כאשר נתבקש לרשום הרצאה ...ר ...ר משעממת מאד (ובנראה בלתי־מוכנה מראש) ...ר ...ר של איזה פרופסור:

„הפרופסור דיבר, וכו' וכו' וכו' — עד שלפתע נפתח הברז והחלו זורמים מים זכים. לבסוף נשמע צלצול והרצאה נסתיימה"...

•

אבל נלך לפי הסדר:

דובר־המתנגדים למלוה היה נציג הקומו־ניסטים, מר מיקונים (בסוגר הוא דבר רק של־ שת הקומוניסטים הצביעו נגד. הקומוניסט „העברי", פרמנגר, נמנע).

הוא הביא נימוקים מנימוקים כדי להוכיח שהמלוה פירושו שעבוד פוליטי וכלכלי של מדינת ישראל לאמריקה והרחיק לכת בתי־ אוריה שלו עד כדי טענה ש...א־הכנסת „הש־ מאל" לממשלה זהה תוצאה ישירה של המל־ ...ה האמריקני. „משהו יכול להשוב, כי אי־ הכנסת מפ"מ לממשלה קשורה בעקשנותו או ...ני של בן־גוריון. אבל זהי תוצאה ישירה של המלוה. האמריקנים לא רצו שמפ"מ תהיה בממשלה".

מר מיקונים שכח שהוא עצמו שיסע קודם לכן את נאומו של אריה בן־אליעזר בקריאת בינים ש...סרומן יזאב לכך ש„חרות" לא תקופה בעת חלוקת כספי־המלוה.

•

...לשאתחלט ברוב קולות (צירי מפא"י היו מתלקים בדעותיהם בעת ההצבעה ועי"כ ...ר ...ר מתקבלה הצעת האופוזיציה) — לפתוח בוי־ ...ן בכלל על המלוה היה ראשון הנואמים ...ר ...ר מפא"י, צבי יהודה. הוא התפלמס עם ...ר ...ר מקיקוזים, עם סנה ועם בן־אליעזר. בלמרדי מן הנסיונות העגומים של העבר הוא ...ר ...ר הבטיח הגיגיה, כי חברי אצ"ל לשעבר לא ...ר ...ר יסלו כל קיפוח בענייני התישבות ושיכון. „חלוצי יהודי בקרבכם גומים שרוצים להיות ...ר ...ר מוקסטרוקטיביים. כולנו נושים לכם יד־עזרה". ...ר ...ר הוא מתלהב, מתגעש עד... שמתעלם לגמ־ ...ר ...ר מן „תאור הירוק" ו„האור האדום" שיו"ר ...ר ...ר הכנסת מדליק כסימן שעליו לסיים את הנאום.

...ר ...ר שפרינצק מתלונן מרה: הנה הכנסנו ...ר ...ר מדורגים ביותר, אותות חשמליים ...ר ...ר אלוקים ואדומים, אבל הצרה היא שכל הנו־ ...ר ...ר מביטים דוקא לצד אחר...

•

...ר ד"ר סנה עורך התקפה רבתי על הממ־ ...ר ...ר שלה, על אמריקה, על האימפר־ ...ר ...ר אליזם וכיו"ב. הוא מצטט את „הארץ" כדי ...ר ...ר להוכיח שהמלוה ניתן כדי להשפיע על תו־ ...ר ...ר אות הבחירות. הוא שופך אש וגפרית על ...ר ...ר הסליק דפרסנס" עד שאפילו אחה — ...ר ...ר ריבו המפלגתי של סנה — מוכן להשתכנע, ...ר ...ר כל הוא מתנגד למלוה לשמו. משום שהמלוה ...ר ...ר הוא רע. משום שסעיפיו טומנים סכנה חמו־ ...ר ...ר רה לעצמאותנו וריבונותנו.

אבל לבסוף יוצא המרצע מן השק — זהו ...ר ...ר „צנוראי" של אנשי מפ"ם, הנרגנים ...ר ...ר ...ר